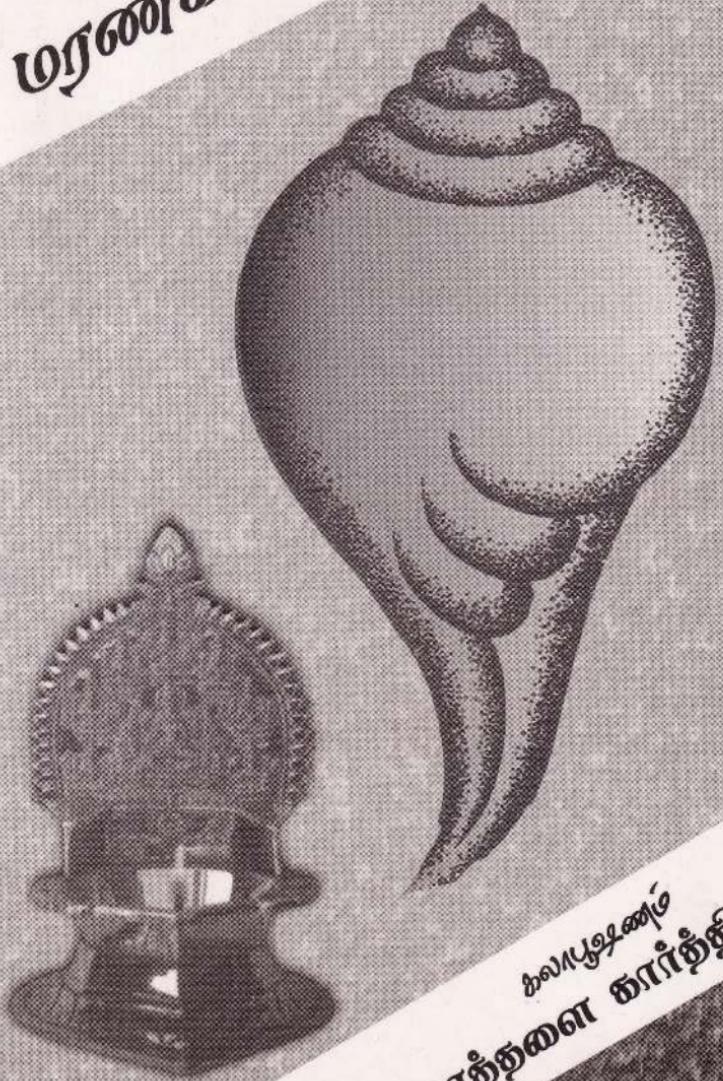

முரணக் திரியைகள்

கலைஞர்
யாத்தனை கார்த்திலை

மரணக் கிரியைகள்

ஸ்ரீப்பால

தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றி
பொன்விழா கொண்டாடிய
மாத்தளை சைவ மகா சபையின் அங்கத்தவர்களாயிருந்து
அமரத்துவம் பெற்ற மாத்தளைச் சைவ மகா சபை
அங்கத்துவப் பெருந்தகைகளின் திருவடிக்கு
இந்நாலை ஒரு வாடா மலராக வைத்து
வணங்குகின்றேன்.

ஆசிரியர்
கலாபூஷணம்
மாத்தளை கார்த்திகேசு

நால் தலைப்பு	: மரணக் க்ரியகள்
ஆசிரியர்	: மாத்தளை கார்த்திகேசு
மொழி	: தமிழ்
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு ஜூன் 2007
நூலின் அளவு	: 1 X 8
அச்சு எழுத்து அளவு	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கம்	: X + 44
மொத்த பிரதிகள்	: 1000
நூலின் விலை	: ரூபா.50.00
வெளியிட்டோர்	: குறஞ்சீ வெள்ளீடு 129/25, ஜெம்பட்டா வீதி, கொழும்பு-13
அச்சிட்டோர்	: நில் அலங்கார் பிரின்டர்ஸ்
விற்பனை உரிமை	: சக்தி டிரேட் சென்டர் 614, பிரதான வீதி, மாத்தளை. தொ.பே: 0788 741705

N. அருளானந்தம்

B.A, M.A, M.Phil(Ed Qu), M.Ed(Ex Qu)

S.L.E.A.S, S.L.P.S, P.G.D.E.

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

மாத்தளை.

அந்முக உரை

கிரியைகள் மனித வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்த ஒரு சமய நிகழ்ச்சியாகக் காணப்படுகிறது. பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரையில் ஒவ்வொரு வயதுக்கட்டத்துக்கும் நாம் கிரியைகள் செய்கின்றோம்.

ஒரே கிரியைகள் தமிழர்களால் பல மாதிரியில் செய்யப்படுகிறது. சாதியமைப்பு, ஊர், மாவட்டம், மாகாணம் அடிப்படையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கிரியைகள் எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும்? அதில் முதலில் என்ன செய்ய வேண்டும்? அதன் பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும்? என்று சரியாகப் பல பேருக்குத் தெரியாது. வயதில் முத்தவர் ஒருவர் வழிகாட்டலில் எந்த ஒரு கிரியையும் நாம் செய்து முடிக்கின்றோம். அது சரியா, பிழையா என்று நமக்குத் தெரியாது. சிலவேளை எவர்க்கும் தெரியாது. அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு மாத்தளைக் கார்த்திகேச முன் வந்திருக்கிறார்.

வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான கிரியை மரணக் கிரியை. ஆத்மா சாந்தியடைவதற்காக அந்தக் கிரியை முழுமையாக, முறையாக செய்யப்பட வேண்டும். அப்போது தான் ஆத்மாவுக்கு நிம்மதி கிடைக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. ஒருவர் மரணம் அடைந்ததும் எந்தப்பக்கம் தலை வைக்க வேண்டும். எந்தப்பக்கம் கால் வைக்க வேண்டும் என்பதிலிருந்து ஒவ்வொரு காரியமும் செம்மையாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த “மரணக் கிரியைகள்” என்ற நால் உதவும்.

மாத்தளைக் கார்த்திகேசவை நான் அறிமுகம் செய்யத் தேவையில்லை. நாடறிந்த கலைஞர். பல்கலைச் செல்வர். நாடகம், சினிமா, நாவல் போன்றவற்றை ஆக்கிய கர்த்தா. அவர் தடம் பதிக்காத துறையேயில்லை. மாத்தளை கார்த்திகேச தான் வாழும் போது தன் சமுகத்துக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற துடிப்பு உடையவர்.

மரணக்கிரியைகள் என்ற இந்த நால் இந்தியவம்சாவழி மக்களிடையே நடைபெறும் கிரியைகளை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் இறுதியாகச் செய்யும் கிரியைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதற்கு இந்நால் நல்ல பயனைத் தரும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சோ. செல்வகுமார் B.A.
உதவிக் கல்வி பணிப்பாளர்
(திட்டமிடல்)
மாத்தளை.

முன்னுரை

பழையை வாய்ந்த நாகரிக, பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தேட்டங்களை முதுசமாக்க்கொண்ட மக்கள் சமூகத்தினிடையே காணப்பட்டு வந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடுகள் பல்வேறு வகைப்பட்டன. அவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை பரம்பரை பரம்பரையாக கைம்மாற்றும் செய்யப்பட்டு இன்றும் - இனிமேலும் நிலைத்து நிற்கும் ஆற்றல் பெற்றவையாக விளங்குவது அற்புதமும் ஆச்சரியமுமானதாகும். மனிதனுக்கே சொந்தமான செம்மையான வடிவுடைய மொழியெனும் ஊடகத்தின் ஆதாரத்தினால் எழுத் தாவணங்களாக கல் வெட்டுக்கள், செப் பேடுகள், ஏட்டுச்சுவடிகள், நால்களை அவ்வப்போது வெவ்வேறான வடிவங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டு சமூகத்திடம் கைமாற்றும் செய்யப்பட்டவை போன்றே வாய்வழி செவிவழியாகக் கைமாற்றும் செய்யப்பட்டவையும் ஏராளமாக உள்ளன.

மனிதனின் நம்பிக்கை எனும் அத்திவாரத்தின் மீது கட்டி எழுப்பப்பட்டு காப்பாற்றப்பட்டுவரும் வெளிப்பாடுகளை இரண்டு வகையான அடிப்படைகளுக்குள்ளே பெரும்பாலும் அடக்கி நோக்க முடியும். ஒன்று உலகியில் அடிப்படை, மற்றையது ஆன்மீக அடிப்படை. பிறப்பும் இறப்பும், இயற்கையின் இதமும் சீற்றமும், வாழ்வின் இனபழும் துன்பழும் அனைத்துமே தம்மை விஞ்சிய ஏதோ ஒரு சக்தியால் இயக்கமாகிறது என்பதை அச்சத்தோடு நோக்கியதிலிருந்து அறிவு பூர்வமாக சிந்தித்து நோக்குவது வரை இவ்விரு அடிப்படைகளும் இறை நம்பிக்கை, சமூக அந்தஸ்து என்ற வகையில் மனிதனைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருப்பதை அவனால் தடுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது தவிர்த்துக் கொள்ளவோ முடியாது என்பது உறுதி.

இவ்வாறு மனித சமுதாயத்தில் சமூகவேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப இயற்கை தமிலில் ஏற்படுத்திய கருவை, உருவின் பிறப்பை, உடலின் பருவ மாற்றங்களை, முதிர்வை, இறப்பை தமது சமயங்களின் தத்துவார்த்தங்களோடு இணைத்து சமயக் கிரியைகளாகவும்

சடங் குகளாகவும், சமூகக் கொண்டாட்டங் களாகவும், சம்பிரதாயங்களாகவும் வகைப்படுத்தி வாழ்க்கை அம்சங்களாக வரித்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நம்பிக்கையின் ஆதாரத்தில் உருவான இவை அவ்வப்போது மனிதன் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. சில நிலை தளர்ந்தன, சில சிதைந்தன.

இன்றும் பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பினுள் விரிந்துகிடக்கின்ற இந்து சமயம் இன், குல, சமூக அமைப்புகளால் பல்வகைப்பட்டுக் காணப்படுவது அதன் இயல்பான ஒர் அம்சமாகவே தோன்றுகிறது. அதனால், சரி எது? பிழை எது? என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிய முடியாதளவிற்கு ஒரே நிகழ்வு தொடர்பான சமய சமூக சம்பிரதாய சடங்குகளும் கிரியைகளும், மரபுகளும், பழக்கவழக்கங்களும் பன்மைபட்டுக் காணப்படுவதும் இயல்பானதே. எனினும் இவற்றை முறையாக நிகழ்த்திக் கொள்ளவோ அல்லது தார்பரியத்தைப் புரிந்து செயற்படவோ அல்லது நிச்சயமான ஒரு வழிகாட்டலைப் பெற்றுக் கொள்ளவோ முடியாமல் இனங்களுக்கு உள்ளேயே இடர்பாடு காணப்படுவது சாதாரணமான ஒரு நடைமுறையாக உள்ளமையை மறுக்க முடியாது.

சிறப்பாக, மலையகத்திலே இந்து குடும்பங்களிலே ஏற்படுகின்ற மரணங்களின் போது மரணச்சடங்குகளை முறையாக நிறைவேற்றிக் கொள்வதிலே பெரும் கலவரங்களே ஏற்பட்டுவிடும் குழநிலை தோன்றுவதை வேதனையோடு காணமுடிகின்றது. அறியாமையும், இது ஒரு குறிப்பிட்ட குலத்தினரால் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படவேண்டியதாகக் கருதப்பட்டு வருவதும் இதற்கு முக்கியமான காரணங்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. இதனால் மரணச்சடங்கின் மகிழ்மையும் குன்றி தேவையும் அருகி முறைமைகள் திரிந்தும், சுருங்கியும் போய்க்கொண்டிருப்பதை இந்துக்கள் அனைவருமே அறிகின்றோம். அதற்காக ஆக்கபூர்வமான எதையும் செய்யமுடியாத நிலையில் மௌனிகளாய் வெறும் ஆதங்கத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடுகின்றோம்.

இத்தகையதோர் கட்டத்தில் காலத்தின் தேவையையும், சமூகத்தின் நன்மையையும் கருத்திற்கொண்டு ஒரு மகத்தான முனைப்பாக “மரணக் கிரியைகள்” எனும் படைப்பு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும். மரணக் கிரியைகளை முறையாக நடத்துவதற்கான வழிகாட்டல் நூலாக மட்டும் இது ஆக்கம் பெற்றதாக தோன்றவில்லை. மரணம் தொடர்பாகவும், மரணக்கிரியைகளில் பின்பற்றப்படும் கிரியாம்சங்கள் தொடர்பாகவும் சமய சமூக தத்துவார்த்தங்களையும் தார்பரியங்களையும் மிக

நுட்பமாகத் தெளிவுபடுத்தி அவற்றின் தேவையையும் வலியுறுத்தியுள்ளமை இவ் ஆக்கத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

நூலாசிரியர் கலாபூஷணம். மாத்தளை கார்த்திகேச அவர்களின் சமூக உறவும், அதனாடாக தேடப்பட்டுள்ள அனுபவத்தேட்டமும் இவ்வாக்கத்திற்கு அருந்துணையாக அமைந்து படைப்பின் பொருளாடகக்கத்திற்கும், சிறப்பிற்கும் மெருகூட்டியுள்ளமை இதமளிக்கின்றது.

சமூக நலன் நோக்கிய இத்தகு படைப்புகள் இன்னும் பல ஆக்கிட ஆசிரியர் உள்தெம்புற்றிடல் வேண்டுவது என் அவா.

இவ்வரும் படைப்பிற்கு முன்னுரை வழங்கிடக் கிடைத்தமை நன்றியின் உணர்வோடு மகிழ்ச்சி தருகிறது.

என்னுரை

மனித வாழ்க்கையிலே சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், ஆசார அனுஷ்டானங்கள் எல்லாம் வேண்டும். விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் உணர்ச்சி பிழும்பாகவுள்ள மனிதனிடம் அவை வந்தே தீரும்.

பாவனைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் இல்லாமல் மனித வாழ்க்கையேயில்லை, சடங்குகள் பெரும்பாலும் பெரிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாட்டு நிலைகளாகும்.

சடங்கு, ஆசாரம் என்றால் வெறும் சம்பிரதாயங்கள் என்றுதான் பொருள். அதில் ஆன்மார்த்தமாக ஒன்றுமில்லை என்று பல பெரியோர்கள் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். மேலும் இச்சடங்குகள் அவ்வக் காலங்களில் மாறும், பல மறையும், புதுமையாகச் சில தோன்றும் இது காலத்தின் கோலம், பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே என்னும் நன்னால் குத்திரம் மக்களின் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றியதாக இருப்பினும், ஆன்மிகத்துக்கும் பொருந்தும்.

உதாரணத்திற்கு இங்கு இரண்டொரு சடங்குகளை எடுத்துக் கொள்வோம். திருமணச் சடங்குகள் அந்நாளில் பத்துப் பதினெண்து நாட்களுக்குக் கோலாகளமாக நடக்கும் ஆனால் இன்று காலை முகூர்த்தம், திருமணம், இரவு சாந்தி முகூர்த்தம் மறுநாள் வெளிநாட்டுப் பயணம் என்ற முறையில் வாயு வேகத்தில் வேகமாக நடைபெறுகின்றது.

மரணசடங்குகளும் அப்படியே. நல்லடக்கம் செய்த முன்றாம் நாள் பால் தெளித்தல், எட்டாம் நாள் எட்டுக் கும்பிடுதல், முப்பத்தினாம் நாள் கருமாதிச் சடங்குகள் என்ற நிலைமாறிப் பிணத்தை அடக்கம் செய்த அன்றே பால் தெளித்தல், அன்று இரவே எட்டுக்கும்பிடுதல் என்ற நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது அதுதான் காலத்தின் தாக்கம், நெருக்கம், பொருளாதாரம், போக்குவரத்து போன்ற இரத விஷயங்களின் கணக்கங்கள்.

வேத புராண காலங்களில் இந்தச் சடங்குகள் உச்ச நிலையிலிருகின்றன என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. அவற்றின் தாக்கங்களை இன்றும் நாம் காணகின்றோம் மக்கள் இறைவனைக் காட்டிலும் இச்சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார்கள். சடங்குகள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் முக்கியமான அம்சமாக அமைந்துவிட்டது. ஆனால் இவை ஆன்மிகத்

துறையில் முன்னேற்றமென்று நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது.

இனி இச்சடங்குகள் விஞ்ஞானத்திற்கும், பகுத்தறிவிற்கும் பொருத்தமாக அமையுமாவென்று கேட்கப்படுகின்றது. இங்கு மதத்திற்கும் விஞ்ஞானத்திற்கும் ஒரு மோதல் ஏற்படுகின்றது. மதத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால், விஞ்ஞானத்தின்மீது அதை உரைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே போன்று விஞ்ஞானம் மதத்தின் மனம் இல்லாவிட்டால் உப்புச்சப்பற் ஒரு கோட்டாக மாறிவிடும். அவை ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாக அமைய வேண்டும்.

இக்கருத்தை மனத்தில் கொண்டுதான் மாமேதை ஈன்ஸ்டன் விஞ்ஞானம் இல்லாத மதம் முடமானது. மதம் இல்லாத விஞ்ஞானம் குருடானது (Religion Without Science was Lame and Science without Religion was blind) என்று அழகாகச் சொன்னார்.

அர்த்தமுள்ள சடங்குகள் ஆசாரங்கள் அனுஷ்டானங்கள் என்று சில கிரியைகள் உள்ளன. இவை மனிதனை ஒரளவு உயர்த்துகின்றன. அதனால் ஆசார அனுஷ்டானங்கள் அவசியம் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் அவையே முதலும் முடிவும் ஆகாது. ஆசார அனுஷ்டானங்களற்ற வழிபாட்டால் இறைவனை அடைய முடியாது என்றுங்கூடப் பல பெரியவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள். ஆகையால் இவை நம்மை இறைவன்பால் சேர்க்கும் என்ற எண்ணத்துடன் மரண கிரியைகள், சடங்குகளைப் பற்றி நோக்குவோம்.

நீண்ட காலமாகவே இது போன்றதொரு நூல் எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருந்து வந்தது. ஏனென்றால் மரண வீடுகளிலும் மயானத்திலும் எதை எப்படிச் செய்வது என்று தெரியாமல் தடுமாறுவதை பார்த்திருக்கின்றேன். சில இடங்களில் சண்டையும் நடப்பதுண்டு. சிலர் உதவி புரிய முன் வந்தாலும் அவர்களும் மரணக் கிரியை முறைகளை முழுமையாக தெரிந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் தாங்கள் கண்டறிந்தவற்றை வைத்து கொண்டு ஏதோ ஒருவகையாகச் செய்து முடிக்கின்றனர். மயானத்திலும் அப்படியே அங்குப் பணிப்புரியும் அன்பர்கள் வைத்ததே சட்டமாக இருக்கும்.

இவ்விதமாக நடைபெறும் பல காட்சிகளைக் கண்ட நான் இக்குறைகளைப் போக்கிட எண்ணியே இவ்வாறான நூல் ஒன்றை எழுதவேண்டும் என்று எண்ணி பல ஆண்டுகளாக முற்றசி செய்து வந்தேன். பல பெரியவர்களை அணுகி சில விளக்கங்களையும், காரணங்களையும் கேட்டேன் பல விடயங்களை எழுதியும்

வைத்திருந்தேன். இத்தருணத்தில் உயர் திரு. சிவயோக ராஜ குருக்கள் அவர்களை நாடி, நான் எழுதிவைத்திருப்பதை பற்றி கூறினேன் அவர்கள் என்னை பாராட்டியதுடன் அவ்வாறான நூல் ஒன்று அவசியம் என்று கூறியதுடன், “நீத்தார்கடன் நெறி முறைகள்” என்ற மலேசிய எழுத்தாளர் கா.கலியபெருமாள் எழுதிய புத்தகம் ஒன்றை தந்துதவினார். அதை முழுமையாக பலமுறை படித்துப் பார்த்தேன் இங்கு நடைபெறும் கிரியைகளுக்கும் மலேசியாவில் நம்மவர் மத்தியில் நடைபெறும் கிரியைகளுக்கும் பல வித்தியாசங்களும் ஒற்றுமைகளும் இருப்பதை அறிந்தேன். சில சில விளக்கங்களும், தலைப்பும் எனக்கு உதவியாகவும் இருந்தது. ஆகவே உயர்திரு. சிவயோக ராஜ குருக்கள் அவர்களுக்கும், திரு. கா.கலியபெருமாள் அவர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றியை தொரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வாறான நூல் ஒன்றை வெளிபிடவேண்டும் என்று கூறிய போது என்னை உற்சாகமுடிடி நிதி உதவி செய்வதாக உறுதி கூறிய இரத்தோட்டை, ஸ்ரீ செல்வவிநாயகர் ஆலய அறங்காவல் சபைத் தலைவர் அன்புக்குரிய தமிழ் திரு. கா.கருப்பையா அவர்களுக்கும் இவரைப் போன்று உறுதியளித்த கொழும்பு, ஸ்ரீ தூர்க்கையம்மன் தேவஸ்தானத் தலைவர் அன்பு நன்பர் திரு. கே.கேசவராஜா அவர்களுக்கும் எனது அன்பு மருமகன் திரு. எம்.வி. வில்லுவகுமார் அவர்களுக்கும் நன்றி உரித்தாரும். அறிமுக உரை வழங்கிய திரு. என். அருளானந்தம் அவர்களுக்கும், முன்னுரை வழங்கிய திரு. சோ. செல்வகுமார் அவர்களுக்கும் என் பணிவான நன்றிகள். எனக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கிய எழுத்தாளர் மாத்தளை சோழ அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாரும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாத்தளை சைவமகா சபைத் தலைவர் திரு. பொ.செல்வரட்ஜை அவர்களுக்கும், எனக்கு எல்லாவழிகளிலும் உந்து சக்தியாக விளங்கிய எனது உடன் பிறவா சகோதரர்களான சைவமகா சபை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாரும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்நூல் வடிவமைப்பிலும் எழுத்து பிழைக்களை காலம் நேரம் பாராமல் திருத்தி நல்கிய எனது நீண்டகால இனிய நன்பர் அகில இலங்கை சமாதான நீதவான் குமாரசாமி புண்ணியழர்த்தி அவர்களுக்கும் இந்நூலை சிறப்பாக அச்சுப் பதிப்பிட்டு தந்த நில் அலங்கார் பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள். இந்நூலில் பல குறைகள் இருக்கலாம். எதிர்காலத்தில் அவை திருத்தப்பட வேண்டும். ஆகவே, குறைகளை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுவதோடு நில்லாமல் நிறைவை எண்ணுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலாபூஷணம் மாத்தளை கார்த்திகேச
(அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்)

ஆசிரியரை பற்ற

மலையக எழுத்தாளரும், நாடகம், சினிமா, டி.வி நாடகம் ஆகிய துறைகளில் தன்னைப் பின்னிப் பினைத்துக் கொண்டு கருசறுப்புடன் செயற்பட்டு வரும் மாத்தளை கார்த்திகேசு (கருப்பையாபிள்ளை கார்த்திகேசு) “பலதுறை நாடகம்” துறை வரிசையின் பங்களிப்புக்காக 1997ம் ஆண்டுக்கான “கலாபூஷணம்” விருது வழங்கியுள்ளது கலாசார அமைச்சு.

1993ல் சாகித்திய விழாவின்போது, இந்து சமய கலாசார அமைச்சு இவருக்கு “கலாஜோதி” விருது வழங்கி கெளரவித்தது.

1996ல் இவரின் கலை இலக்கிய சமூக, சமய, சேவையைப் பாராட்டி, சபரிமலை ஸ்ரீ சாஸ்தா பீடம் இவருக்கு கலைமணி பட்டம் வழங்கி பாராட்டியது.

1959ல் தினகரன் மாணவர் பகுதியில் பாரதியார் கவிதை என்ற கட்டுரை எழுதியதோடு இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமானார். கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக தொடர்ந்து எழுதி மலையக கலை இலக்கியத்துக்கு பங்களிப்பு செய்து வரும் மாத்தளை கார்த்திகேசு மலையக நாடக கலைத் துறையின் முன் னோடிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

பாடசாலை காலந்தொட்டே, “நலமே புரியின் நலமே விளையும்”, “காந்தியின் லட்சியம்”, போன்ற நாடகங்களில் நடித்து, தொடர்ந்து “பண்மா பாசமா” நாடகத்தை எழுதி, நடித்து பலரது பாராட்டை பெற்றவர்.

கொழும்பு “கவின்கலை மன்றத்தில் சேர்ந்த இவரை ஜே.பி. ரொப்ட் டைரக்ட் செய்த “பலே புருஷாஷர்”, “வெண்ணிலா” போன்ற நாடகங்களில் நடிக்க வைத்து நாடக உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை திரு.ஜே.பி.ரொப்ட்டையே சாரும்.

கவின்கலை மன்றம் மூலமாக 1972ல் “காலங்கள் அழுவதில்லை”, 1974ல் “களங்கம்”, 1975ல் “போராட்டம்”, 1976ல் “ஒரு சக்கரம் கழல்கிறது” ஆகிய நாடகங்களை எழுதி பல தடவைகள் மேடையேற்றியவர். மேற்கூறிய நாடகங்கள் தேசிய நாடக விழா போட்டிகளில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுள்ளன. “காலங்கள் அழுவதில்லை” நாடகம் பதினெண் து தடவைகள் மேடையேற்றியதோடு 1974ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிலும் அரங்கேற்றியுள்ளார்.

இந் நாடகம் இலங்கை மத்திய வங்கி நடாத்திய நாடகப் போட்டியில் சிறந்த நாடகம், சிறந்த டைரக்ஷன், சிறந்த நடிப்பு என்றும் பாராட்டப்பட்டது.

1971ல் இவர் எழுதிய “தீர்ப்பு” நாடகம் கணைர் ஹமீட் உதவியுடன் அந்தனிஜீவி டைரக்ஷனுடன் மேடையேற்றப்பட்டது. இவர் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நாடகப் பிரதிகளை எழுதியுள்ளார். அத்துடன் மொற்டுவு பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி, சென் ஜோசப் கல்லூரி, வெஸ்லி கல்லூரி, புனித அன்னம்மாள் பாடசாலை ஆகியவற்றில் இவருடைய நாடகப் பிரதிகள் மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டு பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளன.

“குடும்பம் ஒரு கலைக்கதம்பம்” (ஒரு அங்கம்), “காலங்கள்”(ஏழு அங்கங்கள்) ஆகிய தொலைக்காட்சி நாடகங்களும், “காமன்கூத்து” (மூன்று அங்கங்கள்) என்ற கலை நிகழ்ச்சியும் இவரின் கைவண்ணத்தில் உருவானவைகளே!

சுதந்திர பொன்விழா கொண்டாட்டத்துக்காக மலையகம் பற்றிய இவர் எழுதிய விவரணம் பண்டாரநாயக்க சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சுதந்திரபொன் விழா கண்காட்சியின்போது ஒளிபரப்பப்பட்டது.

1981ல் இலங்கை தீரைப்படக் கூட்டுதாபனம் நடத்திய தீரைப்பட கதைவசனம் எழுதும் போட்டியில் “கட்டும் கடர்கள்” என்ற இவரது பிரதிக்கு இரண்டாம் பரிசு கிடைத்தது.

சுதந் திர பொன் விழாவையொட்டி ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனம் நடாத்திய தொலைக்காட்சி நாடகப் பிரதி எழுதும் போட்டியில் இவருக்கு பரிசும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டது.

1980ல் இவர் தயாரித்த “அவள் ஒரு ஜீவநதி” தீரைப்படத்துக்கு கதை வசனம் எழுதியதோடு அதில் நடிக்கவும் செய்தார். அத்துடன் கராட்டிஜோ (சிங்களம்), பிலண்டிங் “சங்கமம்”(ஆங்கிலம்) ஆகிய படங்களிலும் நடித்துள்ளார்.

மாத்தளை கார்த்திகேக, கார்த்தபென் ஆகிய பெயர்களில் எழுதி வரும் இவர் மாத்தளையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

மாத்தளையில் மாணவர் மன்றம், வள்ளுவர் மன்றம், இளைஞர் மன்றம், சைவமகா சபை ஆகியவற்றின் உறுப்பினராக

இருந்து பின் செயலாளராக கடமை புரிந்தவர். வள்ளுவர் மன்றம் மூலம், வள்ளுவர் மகாநாடுகளை நடாத்தி வள்ளுவர் 2000ம் ஆண்டு மலரையும் வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்.

“தகவம்” அமைப்பின் செயலாளராக இருக்கும் இவர், கடந்த 15 வருடங்களாக பரிசுக்குரிய சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்வதுடன் பல நாடுகளில் நீதிபதியாகவும் கடமையாற்றி வருகிறார்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக “குறிஞ்சிப் பதிப்பகம்” ஒன்றை நிறுவி, மலையகப் பாரம்பரிய கலைகள், கதைக் கனிகள் (2ம் பதிப்பு), “தடயம்”, “நிலாவோ நெருப்போ”, “வழி பிறந்தது”, “மலைகளின் மக்கள்”, “உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீதத் தியாகிகள்”, மாத்தளை முத்துமாரியம் மன் அந்தாதி”, “இருபக்கங்கள்”, “மீன் குஞ்சுகள்”, “வீடு”, “பிரங்கோ கவிதைகள்”; “தமிழக - ஈழ சூத்து மரபுகள்”, “தலைவிதியை பறிகொடுத்தோர்”, “இதயத்தில் மலர்ந்த இரு மலர்கள்”, “அவர்களின் தேசம்” என பதினாறு நால்களை வெளியிட்டுள்ளார். வழி பிறந்தது நாவல் இவர் எழுதியது.

இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆலோசனை உறுப்பினராக இருந்த இவர் தற்போது இலங்கை கலைக்கழக நாடகக் குழு உறுப்பினராகவும், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்ற பொருளாளராகவும் உள்ளார். இவரை கலாசார அமைச்சு கலாபூஷணம் விருது வழங்கி கெளரவித்ததையிட்டு மலையகமும் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றமும் பெருமையோடு நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளது.

கே. கருப்பையா (கங்குலன்)
நன்றி,
தினகரன் ஜூலை 26ம் திகதி ஞாயிறு 1998.

மரணம்

வாழ்க்கை ஒரு கால கட்டத்தோடு முடிந்து
விடுகிறது.

முடியும் இடம் மரணம் என்று கூறப்படுகின்றது.
அது எந்த மரணம்?
அது ஓர் உலகமா?
அகண்ட வெளியா?

முன்னாலே செத்தவர்களெல்லாம் அங்கே இருப்
பார்களா?

என்ன அது?
முச்ச நின்று போகிறது.
உடம்பு எரிக்கப்படுகின்றது.
உருவம் மறைந்து விடுகின்றது.
வந்தது தெரிகிறது, போவது எங்கே?
என் வர வேண்டும்?
எதற்காக போக வேண்டும்?

மனிதன் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருப்பது
இது ஒன்று தான்.

ஆனால்...
வாழ்வை விட மரணம் கவையானது.
வாழ்வு கண்ணுக்கு தெரிவதால், வேதனை பிறக்கிறது.
மரணம் கண்ணுக்குத் தெரியாததால்,

அவனவன் மனதுக்கு ஏற்றபடி மாறிக்கொள்கிறது.

வாழ்வு பரப்பானது.
மரணம் அமைதியானது.
வாழ்வுக்கு தேவை இருக்கிறது.
மரணத்துக்கு என்ன தேவை?
நான் பலமுறை இடுகாட்டை பார்த்திருக்
கிறேன்.

ஏராளமான பேர் புதைந்து கிடக்கும் அந்த மன்
மீது வெகுநேரம் நின்று கொண்டிருக்கின்றேன்.
அங்கே ஒருவரோடாருவர் பேசிக் கொள்ள
வில்லை.

அதனால் தகராறுகள் இல்லை.
வயிறு புதைந்து கிடக்கிறது.

பசி பறந்து விட்டது.

நடந்து கொண்டிருந்த மனிதர்கள் தங்கள் எலும்புக் கூடுகளைச் சிதறப் போட்டு விட்டார்கள்.

அவர்கள் எல்லாம் யார் யாரோ?

எப்படி வந்தவர்களோ?

எவ்வகையில் முடிந்தவர்களோ?

மெதுவாகக் காது கொடுத்து கேட்டேன்.

ஒரு முனைமுனைப்பைக் கூடக் காணோம்.

உடம்பிலே கொஞ்சம் காற்று ஓடிக்கொண்டிருந்த போது, அவர்களிலே ஒருவன், “எனக்கு மேல் ஆள் உண்டா?” என்று நிமிர்ந்து நடந்திருப்பான்.

மற்றொருவன், “நான் நினைத்தால் எதுவும் செய்ய முடியும்!” என்று மார் தட்டியிருப்பான்.

பலரை அழு வைத்து ஒருவன் சிரித்து கொண்டிருந்திருப்பான்.

இருந்ததையெல்லாம் அன்ளிக் கொடுத்துவிட்டு, நெற்றியிலே வள்ளல் என்ற பட்டத்தையும், கையிலே திருவோட்டையும் கூந்து கொண்டு, தெருத் தெரு வாக ஒருவன் திரிந்திருப்பான்.

“அம்மா பசி!” என்று ஒருவன் அழுதிருப்பான்.

“இந்தா, பிடி!” என்று ஒருவன் கொடுத்திருப்பான்.

எல்லோரும் எந்தக் கேள்வியும் இல்லாமல் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்ன இந்த மனிதர்கள்?

சாகப்போவது நிச்சயம் என்பது தெரியாமலே வாழ்கிறார்கள்.

வாழ்வே சாவாக அமைந்து விடுமானால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்?

அடிதடி, பதவிப்போட்டி, விளம்பரம் தேடி அலைவது அனைத்தும் அடங்கிவிடும்.

மரணத்தைவிடச் சிறந்த ஒரு பொது வுடைமைத் தலைவன் உண்டா?

ஓவ்வொர் உயிரையும் ஓவ்வொரு விதமாக
முடிக்கும் மரணத்தை விடச் சிறந்த கலைஞர்
உண்டா?

ஒரு பயனும் இல்லாமல் பட்டம் வாங்கிக்
கொண்டு போகிறார்களே பலர்...?

பட்டம் கொடுப்பதானால் மரணத்துக்கல்லவா
கொடுக்கவேண்டும்.

அடக்கமில்லாத மனிதனுக்கும் அடக்கத்தை
தருவது அது ஒன்றுதானே !

மரணம் சமாதிக்குள்ளே பூட்டி வைத்துவிட்ட
சிந்தனைகள் எவ்வளவு?

அதிலே நிலையாக குடிகொண்டுவிட்ட தத்து
வங்கள் எத்தனை?

அறிவினால் விளைந்த துண்பங்களை அமைதி
கொடுத்துக் களைவதல்லவா மரணம் !

அழுதமுது பார்த்துவிட்டோமே- அது எங்கே
இருக்கின்றதென்று தெரியவில்லையே?

தோன்றா தோன்றித் துறை பல முடிக்கும்
அறிவாளர் குழுவில், அதுவும் ஓர் அங்கமா?

எத்தனை கேள்விகளைப் போட்டுவிட்டுத் தான்
மட்டும் மறைந்து நிற்கிறது மரணம் !

தாயிருக்க மகனைக் கொல்கிறது.

மகனிருக்க தாயைக் கொல்கிறது.

செத்த பின்தை இடுகாடுவரைத் தூக்கிச்
செல்கிறான், சாக இருக்கும் மனிதன் !

“என்ன இந்த வாழ்வு !” என்கிறான்.

“நாழும் சாகத்தானே போகிறோம்?” என்
கிறான்.

ஒரு விரக்தி.

ஒரு வைராக்யம்.

அதைத் தொடர்ந்து அன்பான உள்ளம்.

பயத்தால் பிறந்த இருக்கச் சிந்தனை.

பினம் எரிகிறது. வீடு திரும்புகிறான்.

மறுநாள்...

அதற்கு மறுநாள்...

குணம் மாறுகிறது.

பினம் சொன்ன பாடம் மறந்து போகிறது.

பயம் தெளிந்துவிடுகிறது.

சாகவே முடியாத கட்டையைப்போல் பணி
தொடர்கிறது.

மீண்டும் ஒரு மரணம்.

சிறிது நேர வைராக்யம்

இதே குணம் எப்போதும் இருக்க வேண்டு
மானால்...

தினமும் இடுகாட்டுக்குப் போக வேண்டும்.

மரணத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க
வேண்டும் !

முடிவு கண்ணுக்கு தெரிந்து கொண்டே
யிருந்தால் வாழ்வு எவ்வளவு தெளிவுள்ளதாக ஆகி
விடுகிறது !

மரணம்...

அது ஒரு பேராசிரியன்.

இடுகாடு...

அது ஒரு பள்ளிக்கூடம் !

நான் மரணத்தை நேசிக்கிறேன்.

அது எனக்கு வாழ்வைக் காட்டுகிறது.

நான் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்.

அது சீக்கிரமாக உலகத்தை அநுபவிக்கும்படி
என்னை தூண்டுகிறது.

மரணம் வருவது போல காண்கிறேன்.

தலைமுறைக்குப் பொருள் சேர்த்துவிடும்படி,
அது என்னை அவசரப்படுத்துகிறது.

மரணத்தை நான் புரிந்து கொண்டுவிட்டேன்.

அதனால் என்வாழ்வு தெளிவாகி விட்டது.

நான் செத்ததாகவே முடிவு கட்டிக்கொண்டு
விட்டேன்.

அதனால், வாழ்வதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்
பவர்களைப் பார்க்கும்போது எனக்குச்
சிரிப்புவருகிறது.

எல்லாரும் வரிசையாகச் சாவார்கள்.

அவர்களை நான் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பேன்.

அவர்களைப்பற்றி நான் பாட்டெழுதுவேன்.
நான் மட்டும் இனிச் சாகவே மாட்டேன்.
நான்தான் ஏற்கனவே செத்துவிட்டேனே!
செத்தவன் எதற்காக பயப்பட வேண்டும்?

வாழ்க்கையை அநுபவித்துக் கொண்டே இருப்பேன்.

எப்போதாவது என் பெயரைச் சொல்லி, நான் செத்துவிட்டதாக யாராவது சொன்னால் அவர்களுக்கு நீங்கள் சொல்லவேண்டியது இது தான்:

“அவன் ஏற்கனவே செத்துவிட்டான்!
இப்போது செத்தது அவன் உடம்பு தான்!”

கவிஞர், கண்ணதாசன்

மரணக் கிரியைகள்

பாலுற்றுதல்

ஒருவர் நோய் அல்லது முதுமையின் காரணத்தால் உயிர் பிரியும் நிலையை அடையலாம். அவ்வாறான வேளைகளில் முச்ச மேலும் கீழும் இழுக்கும் அச்சமயத்தில் அருகில் இருக்கும் உறவினர்கள் பாலுற்றுவது வழக்கம்.

பாலுற்றுவதன் காரணம்

உற்றார் உறவினர்கள் யாவரும் உங்களுடன் இருக்கின்றோம் என்று மரணத்தறுவாயில் இருப்பவர்களுக்கு மனசாந்தி அளிப்பது. மரணப் போராட்டத்தில் இருந்துக் கொண்டிருப்பவரின் முச்ச சிரமின்றி உடலைவிட்டு பிரிய துணை புரிவது. உறவினர் அனைவரையும் உயிர் போகும்போது கடைசியாக ஒரு முறை காணக்கூடியது.

பாலுற்றும் முறைகள்

காய்ச்சி ஆறிய பாலை சிறு கரண்டியினால் ஊற்றலாம்.

பகும்பால் இல்லாவிட்டால் கட்டிப் பாலை கரைத்து ஊற்றலாம். பாலுற்றுவப்பக்கள் தம் பெயரைச் சொல்லி ஊற்றுவதே வழக்கம். இளமையில் அல்லது விபத்தில் இறப்பவர்களுக்கு பாலுற்றுவது இல்லை.

உயிர்ப்பியும் நிலையில் செய்ய வேண்டியவை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலையை அடைந்து விட்டாரானால் அவரைச் சுற்றி நின்று புலம்பி அழுதலே இயல்லு. ஆனால் அவ்வாறு செய்வது நன்றன்று. முடிந்தவரை அவர் ஆத்மா சாந்தியடையும் வகையில் அன்பர்கள் தேவார திருவாசகப் பண்களை மெதுவாக பாடுதலே நன்று. அவ்வாறு பாட இயலாவிடல், அவர் ஆத்மா சாந்திபெற, குட தீபம் ஏற்றி அங்குள்ள யாவரும் கூடி மௌனப் பிரார்த்தனையாவது செய்யலாம். இங்ஙனம் செய்வதனால் அவருடைய ஆத்மா உலகச் சுக துக்கங்களைப் பற்றி நினையாமல் இறைச் சிந்தனையோடு பிரியும் என்பது முன்னோர்கள் கண்ட

உண்மை.

நாடித்துடிப்பைப் பிடித்துப் பார்த்தால் இவ்வுண்மை புலப்படும். நாடித்துடிப்பு, இடைவெளி விட்டு விட்டுத் துடிக்கும். நாடித்துடிப்பு நின்று விட்டது, உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது என்பதை அறியலாம். உயிர் பிரியும் தருணத்தில் அவர்களால் பேசமுடியாது. ஆனால் காதுகளால் நாம் கூறுவதைக் கேட்க முடியும். எனவே, அத்தகைய கடைசி நேரத்தில் அவர்கள் காதுகளில் விழும்படி இறைவனைப் பற்றிய துதிப்பாடல்களைப் பற்றிய அவர்களின் காதுகளில் வாய் வைத்துப் பாடுவது நல்லது.

உயிர் பிரிந்ததும் செய்ய வேண்டியவை

உயிர் பிரிந்தவுடன் தலை தெற்குத் திசையில் இருக்கும்படியும், கால்கள் வடக்கை நோக்கி இருக்கும்படியும் வைத்துவிட வேண்டும். கால்களை நேராக நீட்டிவிட்டு, கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு வெள்ளைத் துணியால் கட்டிவிட வேண்டும். அவ்வாறே கைகளின் பெரு விரல்கள் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து மார்பு மீது இணைந்திருக்கும்படியாகச் செய்து வெள்ளைத் துணியால் கட்டிவிட வேண்டும்.

(இவ்வாறு கட்டுவதால் கை, கால்கள் கோணம், மாணவின்றிப் பெட்டியின் அங்கை பாடையின் கைக்கூறுவாகவிருக்கும்)

சிலர் உயிர்விடும் போது கண் இமைகள் முழு அளவு அல்லது பாதி அளவு முடியிருக்கும் அப்படிப்பட்டவர்களின் கண்களை, அவர்களின் இமையால் நன்றாக மூடிவிட வேண்டும். முடமுடியாதபடி திறந்திருக்குமானால் சந்தனம் அல்லது மஞ்சள் குழப்பி இரண்டு கண்களிலும் வைத்துவிடலாம்.

(இவ்வாறு செய்வதால் குழங்கத்துகள் யங்க சுபாவும் கிக்கிகார் பார்க்க இங்கால் அச்சும் ஏற்படாது. கண்ணாடுப் போகுவறுப் பொகுந்தால் அவருடைய மூக்குக் கண்ணாடுதயைப் போட்டுவிடலாம்)

சிலரின் உயிர் போகும் போது வாய் முடியபடி இருக்கும். சிலருக்கு வாய் திறந்தபடி இருக்கும். உயிர் பிரிந்தவுடனேயே வாயை முடிவிடலாம். முடமுடியாது போய்விட்டால் திறந்தபடி இருக்கும் வாயில் வெற்றிலை, பாக்கு, கண்ணாம்பு இடித்து வைத்துக் கட்டலாம். ஆனால் வாய் முடியபடி இருந்தால் இது அவசியப்படாது.

(ஒங்கள் கிருமிகள் பூரவாயல் தகுக்கறை வெற்றிகள், பாக்கு ஒத்துக் கட்டினார். அது ஒன்றும் இதாட்டப் புறங்களில் நடைமுறையில் ஒருந்து வருகிறது. ஆனால் வசதியுணர்வு நகர்ப் புறங்களில் 'இழுபொஸ்' செய்வதால் உயர்கண்ட்வை இத்தனைப்படாது.)

வழி அனுப்பி வைத்தல்

அடுத்தபடியாக தலைமாட்டில் விளக்கை ஏற்றி வைத்துவிட்டு தேங்காய் ஓன்றை உடைத்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்குடன் வாழைப் பழங்களையும் வைக்கவேண்டும். நிறை நாழி வைக்கவேண்டும். அதாவது, ஒரு சின்டில் அல்லது டம்லில் நெல்லு அல்லது வெள்ளைப் பச்சை அரிசியை நிரப்பி அதன் நடுவில் ஈக்கில்குச்சியில் வெற்றிலையைக் குத்தி வைக்க வேண்டும். சாம்பிராணிப் புகையைப் பிணத்தைச் சுற்றியும் ஏற்றி, இறக்கிக் காண்பித்து, தெருப்பக்கமாகவும் காட்டவும். அவ்வாறே குடத்தையும் காட்டிவிட்டு, தெரு வாசலில் ஓன்றைப் பத்தி வைக்கலாம். அந்துடன் செம்பில் நீர் எடுத்து வந்து வாசலில் நின்றபடி வெளிவாசலை நோக்கி முன்று தரம் தெளிக்க வேண்டும். பின்னர் நறுமணம் வீசும் ஊதுபத்திகளைக் கொழுத்தி வைக்கவேண்டும். இடைவிடாது சாம்பிராணிப் புகையைப் போட்டு வைக்கலாம். உடைத்த ஒரு தேங்காய் மூடியிலும் விளக்கு ஏற்றி வைக்கவும் தேங்காய் மூடியில் ஏற்றப்படும் விளக்கு அணையாது இருக்கும். பன்னீர் போன்ற நறுமணப் பொருட்களையும் தெளிக்கலாம்.

(வேங்காயம் செய்வதால் ரிமைத்தின் மீதிருந்து ஏழும் ரூர்யணங்கள் மாறும். உயர்கண்ட விடயங்களை உறவினர்கள் செய்யலாம் ஆனால் தேங்காய் உடைத்து வைத்தல். சாம்பிராணி காட்டுதல், வழியறுப்பல் கிரியைகளைத் தான் பெற்ற ஆண் சின்னங்கள் செய்ய வேண்டும். ஒல்லாத பொசுத் தங்களினுடையிலைகள் செய்யலாம்.)

சமய முறைப்படி திருநீற்றை நீரில் குழைத்து இறந்தவர்களின் நெற்றியில் பூசி, சந்தன, குங்குமப் பொட்டும் வைக்கலாம். இறந்தவர், கணவனை இழந்தவராக இருந்தால் குங்குமம் இடுவதை தவிர்க்கவும். இறந்தவர்களின் ஆத்மாவை இந்துக்கள் இறைவனாகவே மதிக்கின்ற காரணத்தால் இவ்வாறு செய்வதில் தவறில்லை.

வந்நிக் காசு

இறந்தவர்களின் நெற்றியில் விபூதி புசியபின் சந்தனப் பொட்டு வைத்து, அதற்கு மேலே நெற்றியில் சீல்லறைக் குத்தி ஒன்றை வைத்து, அதற்கு மேல் சந்தனம், குங்குமம் வைப்பது வழக்கத்தில் வந்துள்ளது. ஆரம்பக் காலத்தில் வெள்ளி நாணயத்தை வைத்து வந்துள்ளார்கள் என்பது அறியக் கூடியதாகவள்ளது. அத்தோடு வீட்டிலுள்ள நிழற்படங்களையும், கவாமிப் படங்களையும் அப்புறப்படுத்தலாம். அல்லது திருப்பி வைக்கலாம்.

(படங்களைத் திருப்பி வைப்பதற்கு காரணம் கீற்ற வீட்டுக்கு வருபவர்களின் கவனம் வேறு வழியில் சூல்காய்க் கிருப்பதற்கே)

வீட்டினுள் வசதியற்றவர்கள் வீட்டின் வெளிப்புறத்தில் தற்காலிகக் கூடாரம் போடலாம். இது இறந்த வீட்டுக்கு வருபவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். மழையோ வெயிலோ ஆனாலும் சிரமப்படத் தேவையில்லை.

பின்ததைத் தூக்கும்வரை தேவாரம், திருவாசகம் அருட்பாக்களை பாடுவது நல்லது. தனித்து ஒருவர் பாடலாம். ஆனால் ஒருவரைத் தொடர்ந்து எல்லோரும் குழுவாகப் பாடுவது நல்லது. எல்லோரும் இணைந்துப் பாடுவதால் அழகுரல் நீங்கி அனைவருக்கும் இறைச் சிந்தனை தோன்றும். அதே நேரத்தில் தேவையற்ற பேச்கக்களும் குறையும்.

உடலைப் பாதுகாக்கும் முறைகள்

இறந்தவர்களின் உடலை அன்றே அடக்கம் செய்து விடுவதே நல்லது. எதிர்பாராத காரணங்களினால் சணங்கி அடக்கம் செய்ய நேர்ந்தால், உடலைப் பழுதாகாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அதற்கு முன்று முறைகள் உள்ளன.

- 1) இறந்தவுடன் பல் கட்டிக் கொள்ளும் முன்னர் குடத்தையும், உப்பையும் நல்லெண்ணையில் கலந்து வயிற்றுக்குள் குறைந்தது கால் போத்தலாவது செலுத்தி விட்டால் உடல் பல நாட்களுக்கு கெட்டுப் போகாதென்று அனுபவம் பெற்றவர்கள் கூறுகின்றனர். முடிந்தால் இதைச் செய்யலாம்.
- 2) முதலில் உடலை சுமார் 1 1/2 அல்லது 2 அடி

உயர்த்தில் பலகை மேல் கிடத்திவிட வேண்டும். கீழே கனதியான சாக்கை விரித்து வாய் அகண்ட வாளியை வைக்க வேண்டும். வாளியின் உள்ளே நிறைய ஜஸ் கட்டியைப் போட்டு, அடியில் உள்ள வாளி தெரியாதவாறு நீண்ட துணியைப் போட்டு முடிவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் பனிக்கட்டியின் சுரத்தன்மையின் சிலுசிலுப்பால் உடல் கெடாது இருக்கும். இடையிடையே கரையும் நீரை வெளியே அள்ளி ஊற்றி விட வேண்டும். ஜஸ் கட்டி கரைந்து முடிந்து விடுமானால், புதிய ஜஸ் கட்டியை போட வேண்டும்.

(இது பழக்க நோடியாக ஒன்றுகூடக் காரணம் தெரியாமல் ரிடூரு வெட்டுக்கு அடியில் அகன்ற சட்டியில் நீரை நிறைந்து வைக்கிறார்கள். அதனால் எந்தப் பிரசியாசங்கும் இல்லை.)

- 3) இன்று மருத்துவ முறைப்படி, வயிற்றிலுள்ள கழிவுகளை அகற்றி விட்டு மருந்துக் கலவையில் பஞ்சினை நடைத்து வயிற்றின் உள்ளே வைத்துத் தைத்து விடுகின்றனர். அதனால் உடல் கெடாதவாறு பாதுகாக்கப்படுகிறது. இது தவிர உடலை ஒன்றும் செய்யாமல் உடலிலுள்ள நீரை ஊசி மூலம் வெளியே எடுத்து விட்டு, ஊசி மூலம் மருந்தை ஏற்றுவது. இதனை நாம் செய்ய முடியாது. ஆனால் பிரேதம் பெட்டி விற்பனை செய்பவர்களை நாடினால் அவர்கள் மேற்குறிப்பிடப்படி தொழில் ரீதியாகச் செய்கிறார்கள். இதில் குறிப்பிட்ட முறைகளைச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பின் பற்றலாம். 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் வைத்திருப்போமானால் உடலிலிருந்து கடுமையான தூர்நாற்றும் வீசத் தொடங்கிவிடும். இதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அந்வீப்பது எப்படி?

ஒருவர் திடீரென்று இறந்து விட்டால், துக்கத்தின் காரணமாக என்னென் செய்வதென்று தோன்றாது. எனவே உடனே வீட்டிலுள்ள விபரமானவர்களையும், விபரம் தெரிந்த நன்பர்களையும் அழைத்து முதலில் எப்போது அடக்கம் செய்வது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு கிழமை, திகதி, நேரம் முன்றையும் சரியாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

யார்யாருக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்ற விபரத்தை பட்டியலாகத் தொகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களின் சரியான முகவரி அல்லது தொலைபேசி என் இருப்பின் அதனையும் பட்டியலிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

விபரம் தெரிந்த ஒருவரைக் கூப்பிட்டுப் பட்டியலில் கண்டபடி தந்தி மூலமாக அறிவிக்க வேண்டியவர்களுக்கு தந்தியடிக்கச் செய்யலாம், தொலைபேசி மூலமாக அறிவிக்கலாம். நேரில் சென்று சொல்ல வேண்டியவர்களுக்கு நேரிலும் சென்று அறிவிக்கலாம். உள்ளுரில் அறிவிக்க என்னென்ன வசதிகள் உண்டோ அதன்படி அறிவிக்கலாம். உள்ளுரில் ஊர் சொல்லும் அன்பர்கள் மூலம் அறிவிக்கலாம். “நோட்டிஸ்” விளம்பரம் மூலம் அறிவிக்கலாம். செய்தித் தாள்கள், வாணோலி தொலைகாட்சி மூலமும் அறிவிக்கலாம்.

(இவ்வாருவரும் தமக்கு ஒரு யரணைச் செய்தி கிடைத்தால் முடிந்தவரை தாழ்விந்த அவர்களின் உறவினர்களுக்கும் நக்ஸர்களுக்கும் தாழை அறிவிப்பு நல்ல செயலாகக் கருதப்படும்.)

இறப்புச் சான்றிதழ் பெறுவது

ஒருவர் இறந்தவுடன் நம் விருப்பம் போல் எடுத்து அடக்கம் செய்து விட்டுமுடியாது. அரசாங்க அனுமதி பெற்ற பின்னரே அவ்வாறு செய்ய இயலும். ஒருவர் வீட்டில் இறந்து விட்டால் அவரின் அடையாளப் பத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் தமது பகுதிக்குரிய கிராம சேவகரிடம் காட்டி அவர்கள் கேட்கின்ற விபரங்களைக் கூறினால், அடக்கம் செய்வதற்கு மட்டும் அனுமதி சான்றிதழ் வழங்குவர். இறப்பு இயற்கையானதா? நம்பக் கூடியதா என்பதை அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்தும் சான்றிதழ் வழங்குவார்.

இறப்புச் சான்றிதழ் தனியானது. நாம் எவ்வாறு பிறப்புப் பத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்குகிறோமோ அது போல இறப்புச் சான்றிப் பத்திரமும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இறந்தவரின் பெயரில் உள்ள இன்குரன்ஸ், தொழிலாளர் சேமலாப நிதியைப் பெற இந்த இறப்புச் சான்றிதழ் மிக அவசியமானது. இதனைத் தவறாமல் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மருத்துவ மனையில் இறந்தவர்களுக்கு இச்சான்றிதழ்களை மருத்துவ மனையிலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சடுகாட்டு தற்யாடு

பின்ததை அடக்கம் செய்ய அல்லது தகனம் செய்ய ஆங்காங்குள்ள மயான நிர்வாகத்தினரிடம் அதற்குரிய கட்டணத் தொகையைச் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும். புதைப்பதாயின், குழித் தோண்டுவதற்கு உரிய ஒழுங்குகள் செய்ய வேண்டும். எரிப்பதாயின், அதற்கு தேவையான விறகு கட்டைகள், மண்ணெண்ணெண்ய முதலியனவற்றை வழங்கி, அவை பினம் மயானத்தைச் சென்றடையும் முன்னர் போய்க் கேரும்படி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பின் வண்டி

அந்தந்த ஊர்களில் பின் வண்டி கோயில் நிர்வாகத்திடம் இருக்குமானால் உடனேச் சென்று அதற்குரிய கட்டணத் தொகையைச் செலுத்தி குறிப்பிட்ட நேரத்தைக் கூறி உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உள் ஊர்களில் வண்டி வசதி இல்லாவிட்டால் நகராட்சி மன்றங்களிலுள்ள பொது வண்டிகளையும் வாங்கிப் பயன்படுத்தலாம்.

இப்போது பெட்டிக் கடைகளிலேயே பினப் பெட்டி மோட்டார் வண்டிகள் இருக்கின்றன. அதை ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். தோட்டப் புறங்களிலும், கிராமங்களிலும் பினப் பெட்டியை குமந்து செல்லும் வழக்கம் இன்னும் இருந்து வருகிறது. வண்டி வாகனமற்ற காலத்தில் பாடைகட்டிப் பின்ததைச் குமந்து சென்றனர். எனவே அப்பாடைகளை தேர் போன்றும், பல்லக்கு போன்றும் அமைத்தனர். இன்றுள்ள குழ்நிலையில் அவை தேவையற்றுப் போய் விட்டன. அன்பர்கள் கொண்டு வரும் மலர் வளையங்களைப் பினப் பெட்டியின் மேல் வைக்கலாம். அல்லது அவற்றைப் பிரேத ஊர்வலத்திற்கு முன் எடுத்துச் செல்லலாம்.

(குடும்பங்கள் மற்றும் வகையங்களிலுள்ள குகவுரிகளை பிரித்து எதுதான் கொள்ளலாம். ரின்னர் அவர்களுக்கு நன்றி கூற அட்கடயிலுள்ள முகவரிகள் உதவும்.)

தீச் சட்டி அல்லது கொள்ளிக் குபம்

அடக்கம் செய்வதாய் இருந்தாலும், தகனம் செய்வதாய் இருந்தாலும் அவசியம் தீச் சட்டி கொண்டு செல்லப்படுகிறது. தீயைச் சட்டியில் வளர்த்து அச்சட்டியை மயானம் வரையிலும் கொண்டு

செல்ல வேண்டும். அதிலுள்ள கொள்ளியைக் கொண்டே கொள்ளியும் வைக்க வேண்டும். அதனால் அச்சட்டிக்கு கொள்ளிச் சட்டி எனப் பெயர் வந்துவிட்டது. ஒரு திறந்த வாயுடைய மண்சட்டியை வாங்கி எடுத்துச் செல்வது உகந்தது. ஒரு பச்சைத் தென்னை மட்டையை வெட்டி ஒரு முறையில் நான்காகப் பிளந்து அவற்றைச் சட்டியின் கற்றுப்பும் கவிந்திருக்கக் கூடியது கம்பியினால் அல்லது கயிற்றினால் விழாதவாறு கட்டி விடவேண்டும். பின்னர் அச்சட்டியில் தீ எடுத்து அதில் கரிக்களைப் போட்டு எரியிட்டி அணையாதவாறு பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். சந்தனக் குச்சிக்களையும் போட்டு எரிக்கலாம். தீச் சட்டியில் எரியும் குச்சிக்களைச் சுடுகாட்டில் கொள்ளியாகப் பயன்படுத்தலாம்.

(இந் தீச்சட்டியை யாரூம் நயார் செய்யனாம். ஆனால் சிற வருப்பினர்கள் நான் செய்து வருகின்றைர்.)

கொள்ளிக்குடம் உடைப்பது ஏன்?

கொள்ளிக்குடம் உடைப்பதைப் பலரும் சாத்திரமாகக் கருதிச் செய்கின்றனரேயொழிய அதன் தத்துவத்தை உணரவில்லை. இறைவனானவன் உயிரெடுத்த மனிதர்கள் அனைவருக்கும் வேறுபாடுன்றி நிறைக்குடமாக அறிவையும், ஆற்றலையும், ஆன்மாவையும் தருகின்றான். ஆனால் மனிதனானவன் வயதுமுதிர முதிரப் பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசை எனும் மூன்று ஆசைகளின் வயப்பட்டு தன்னுடைய நிறைக்குட வாழ்வை மூன்று ஓட்டைப்படுத்தி நழுவச் செய்து விடுகின்றான். பின்னர் இறைவனை அடையாமல் கொண்டு வந்த உடலெலும் குடத்தையும் உடைத்துக் கொள்கிறான், என்பதை கட்டிக் காட்டவே மூன்று ஓட்டைகள் போடப்படுகின்றன. அவ்வோட்டைகளின் வழியாக ஆற்றலும் அறிவும் கசிந்து ஓழுகி விடுவதாகக் கருத்து.

(நேழியில் நிறைக் குடத்தையே போட்டு உடைத்து விடுவதற்கு பொல தீந்தவன் தன் வாழ்வைத் தாங்கி நின்ற உயிரை ஒழுங்குதுடன் உடலெலும் குடத்தையும் ஒன்றிராக போட்டு வீணாக உடைத்து விட்டான். ஆதலால் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், வாழ்விள் நிகையாகமயை உணர்ந்து அறவுறி நின்று அருள்பெற ஒவைஞ்சலைந்று ஒழுங்குவரைக்கும் தத்துவச் செயலாககிடுவ கொள்ளிக் குடம் உடைக்கும் தத்துவச் செய்தி அமைந்துள்ளது)

யாருக்கு யார் கொள்ளுக் குபம் உடைக்கலாம்

பெற்றோர்களுக்கு பிள்ளைகள் குடம் உடைக்கலாம், பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர்கள் கொள்ளிக் குடம் உடைக்கலாம், பிள்ளைகள் இல்லாதவர்களுக்கு மக்கள் முறையில் உள்ளவர்கள் கொள்ளிக்குடமுடைக்கலாம். மக்களில்லாவிடில் மனைவிக்குக் கணவன் கொள்ளிக்குடமுடைக்கலாம். அதுவும் இல்லாதவர்களுக்கு அன்னன் தமிழ் உடைக்கலாம். யாருமற்றவர்களாயின் நன்பர்களில் யாரேனும் உடைக்கலாம். தாய்க்குத் தலைப்பிள்ளையும் தந்தைக்குக் கடைப்பிள்ளையும் என்பது விதி. சில இடங்களில் தந்தைக்குத் தலைப்பிள்ளையும் தாய்க்குக் கடைப்பிள்ளையும் உடைப்பது வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றது.

வாய்க்காரிச் போடுவது

வாய்க்காரிச் போடும் பழக்கம் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. மனிதன் வாந்நாளில் நடத்தும் போராட்டம் அனைத்தும் அடிப்படையில் அன்னத்துக்கே ஆகும். அந்த அன்னத்தைத் தருகின்ற அரிசியையே இறந்தவரின் வாய்க்கும் நெஞ்சிக்கும் இடையில், இறுதியாக வாய்க்காரிசியாக போடுகின்றனர். மனமக்கள் மீது போடுகின்ற போது அரிசியோடு மஞ்சள் கலந்து “நல்லுணவைக் குறைவின்றிப் பெற்று, நல்வாழ்வைக் கைக் கொண்டு நலமுடன் வாழ்வாயாக” என மங்களமாக மாறுகின்றது. அதனால் வாக்காரிசியில் மஞ்சள் கலக்கக் கூடாது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. சிலர் தேங்காய்ப் பல்லும் கலக்கின்றனர், இதுவும் கலக்கக் கூடாது. பெண்கள் வீட்டில் வைத்து வாய்க்காரிசி போட வேண்டும். ஆண்கள் மயானத்தில் வைத்து போட வேண்டும்.

பிரேத்தைக் குளிப்பாட்பல்

பினம் எடுக்க இரண்டு மணிநேரம் இருக்கும் போது குளிப்பாட்டத் தொடங்குவது நல்லது. அந்தச் சமயத்தில் பெட்டி தயாராக இருக்க வேண்டும். குளிப்பாட்டிய உடலை அழகாக உடுத்திப் பெட்டியில் வைக்க வேண்டும். பின்பு பெட்டியை தூக்கி வந்து பார்வையான இடத்தில் வைக்க வேண்டும். பின்தைக் குளிப்பாட்ட வேண்டும் என்பது விதி. முன்னைய காலங்களில் பிரேதம் எடுப்பதற்கு ஒரு இரு மணித்தியாலங்களுக்கு முன் குளிப்பாட்டிய பின் பெட்டியில் வைப்பார்கள். இன்று பிரேதத்தை, பிரேதப் பெட்டிக் கடை உரிமையாளரிடம் கொடுத்து விடுகிறோம். அவர் பெட்டியில் வைத்தே தருகிறார். அப்பிரேதம் எத்தனை நாட்களானாலும் அப்பெட்டியிலேயே

இருக்கும்.

நீர்மாலை எடுத்தல்

இதற்கிடையில் ஆண்மக்களாக உள்ளவர்கள் மூவரோ, ஐவரோ உரியவர்களை அழைத்துச் சென்று தூய நீர் கொண்டு வருதல் வேண்டும். நீரோடை அல்லது கிணறில் இருந்து நீர் எடுப்பது நல்லது. நீர் எடுத்து வருபவர்கள் நீரில் குளித்து தங்களை சுத்தப்படுத்திக் கொண்டு, நீர் எடுப்பவர்கள் வேட்டி கட்டுவது நல்லது. சர் வேட்டியுடனேயே குடத்தைத் தூக்கி நீர் கொண்டு வருவது நல்லது. நீர் கொண்டு வரப்படும் குடத்தில் நீர் நிரப்பிய பின் குடத்திற்கு மூன்று இடங்களில் விழுதி பூச வேண்டும். அந்த விழுதி பூசிய இடத்தின் நடுவில் சந்தன, குங்குமப் பொட்டு வைக்க வேண்டும். உடைக்கும் குடத்திற்கு பூச்சரம் குட்டி அழகுப்படுத்த வேண்டும். குடத்தின் வாயில் 5 அல்லது 7 மாவிலையை சுற்றி வைத்து நடுவில் ஒரு தேங்காயையும் கும்பமாக வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் நீர் மாலை எடுத்து வரும் குடங்களை வரிசையாக வைத்து குடம் உடைக்கும் நபர் தேங்காய் ஒன்றை உடைத்து வைத்துக் குடங்களைச் சுற்றி மூன்று மூறை சாம்பராணி காட்ட வேண்டும். அல்லது குட தீபாராதனை காட்டப்பட வேண்டும். தீபாராதனை காட்டுபவர்க்கு முறையாக நெற்றி, பஜம், தோள்பட்டை, மார்பு ஆகிய இடங்களில் விழுதியினால் மூன்று விரல் அடையாளம் விழும்படி குறியீடு இட வேண்டும். அத்துடன் அவருக்கு பூ நூல் போடவேண்டும். கழுத்தில் பூச்சரம் போடலாம். ஆராதனை முடிய குடம் எடுப்பவர்கள் மூன்று தரம் குடங்களைச் சுற்றி வெலம் வரவேண்டும். வெலம் வரும்போது கிரியைகளை செய்பவர் சங்கு ஊதியே வெலம் வருவார் அவரைத் தொடர்ந்தே மற்றவர்கள் வருவார்கள். மூன்று தரம் சுற்றி வந்தப் பின் இடது தோள்களில் குடங்களை வைத்துப் பிரேதம் இருக்கும் இடத்துக்கு அழைத்து வரவேண்டும்.

(நீரின் ரூப்பைக்காக வெள்களற்றுகளியை விரித்து மேலை ரிடிப்பந்தைக்கு. பூரால் போகுவதானாலும் இறந்தவரின் கருவில் உதிந்தவர்களின் உறவைக் காட்டுவதுகாமும்)

இறந்தர்வர்களுக்குக் கடமையைச் செய்யும் ஆண்மக்கள் கொண்டு வந்த தூய நீரை குளிப்பாட்டுவதற்கென்று தயார் செய்த இடத்தில் வைக்கவும். பின்னர் இறந்த உடலைத் தூக்கி வந்து வாங்கில், அல்லது பலகைப் போட்டு அதற்கு மேல் வைக்கவும்.

குளிப்பாட்டும் இடம் நீர் வழிந்தோடும் இடமாக இருப்பது அவசியம். குளிப்பாட்டும் போது தாய் அல்லது தந்தையாக இருக்குமானால் பிள்ளைகளைக் கூப்பிட்டு நல்லெண்ணையையும் அரைப்பையும் தொட்டுப் புறங்கையால் முழுமூறை தடவச் செய்யவும். உறவினர்களாக இருப்பவர்களும் அங்ஙனம் செய்யலாம். பிள்ளைகளாக இருப்பின் பெற்றோர்களுக்கும், தாய், தந்தையற்றவர்களுக்குச் சகோதரர்களும், கணவனாக இருப்பின் மனைவியும், மனைவியாக இருப்பின் கணவனும் அங்ஙனம் செய்யலாம். குளிப்பாட்ட முன் இறந்த உடலில் இருந்து கால்கட்டு, கைக்கட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டு, அரைப்பை நன்றாகத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டவேம் ஆஸ்நமக்கள் கொண்டு வந்த தூய நீரையும் குளிப்பாட்டுவதற்கு பயன்படுத்த வேண்டும். பின்னர் வாங்கி வந்த வெள்ளைத் துணியை எடுத்து அளவாகக் கிழித்துக் கால்கட்டு, கைக்கட்டு, வாய்க்கட்டு முதலியன வற்றைக் கட்டவும். கடைசியாக அவர் அணிந்த ஆடைகள் இருப்பின் அவற்றை அழகாக அணிவித்து விடலாம். அல்லது புதிய ஆடைகள் வாங்கியிருந்தால் அவற்றை அணிவிக்கலாம். பின்னர் உடலைப் பெட்டியில் வைத்துவிட வேண்டும். அதன் பிறகு திருநீறிட்டுப் பூமாலையும் சாற்றிப் பார்வையான இடத்தில் வைக்கவும்.

ஞெறு நடைமுறையை ஒருக்கும் முறை

இறந்த உடலை உடனடியாகப் பின்பெட்டித் தயாரிக்கும் இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லுதல் வேண்டும். அங்கு இறந்த உடலை சுத்தம் செய்து அதாவது நான் முன்குறிப்பிட்டப்படி உடல் பழுதாகாமல் இருப்பதற்குரிய வழி முறைகளை அங்கையே செய்து அவர்களே உடைகளையும் அணிவித்து அளவான பெட்டியில் வைத்து வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுவார்கள். கொண்டு வந்த பெட்டியை தலை தெற்குத் திசையில் இருக்கும்படியாக வைத்துவிட வேண்டும். அதன் பிறகு பெட்டியைத் திறப்பதற்கு முன் பெட்டியைச் சுற்றி முன்று தரம் சாம்பிராணிப் புகையைக் காட்டி விட்டு, வீட்டு வாசலிலும் நின்று வெளிப்பக்கத்தை நோக்கிக் காட்ட வேண்டும். குடத்தையும் ஒரு தட்டில் கொழுத்திப் பிரேதப் பெட்டியைச் சுற்றி காட்டி வெளி வாசலுக்கும் காட்ட வேண்டும். அதன் பிறகே பெட்டியை திறக்க வேண்டும்.

சீதேவி வாங்குதல்

தட்டு ஒன்றில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழும் வைத்து விளக்கு ஒன்று ஏற்றிவைத்து நவதானியத்தை (ஒன்பது வகை முளைக்கக் கூடிய தானியங்கள்) சாணத்துடன் பிசைந்து சிறிய அளவில் தட்டிவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாணத்தின் மத்தியில் அக்காலத்தில் வெள்ளிக் காசு வைப்பது வழக்கம். இன்று நாணயக் குத்தி ஒன்றை அமர்த்தி வைத்து பிரேதத்தின் வலது பக்கமாக நின்று, இரு கரங்களையும் பின் நோக்கி வைத்து கொண்டு இடது கைக்கு மேல் வலதுகையை வைத்துக் கொண்டு சீதேவியைத் தாருங்கள், சீதேவியைத் தாருங்கள் என்று முன்று முறை கேட்கவேண்டும். அங்கு கிரியைகளை செய்பவர் தட்டில் உள்ள சாணத்தைப் பிரேதத்தின் வலது கையில் மூன்று முறை வைத்து எடுக்க வேண்டும். எடுத்த சாணத்தைக் கையில் ஏந்தியவாறு மூன்று முறை பிரேதத்தை வலம் வந்து வீட்டின் உள்ளே சென்று தட்டையும், வாங்கிய சீதேவியையும் வீட்டில் உயிர் போயிருந்தால் அந்த இடத்தில் வைக்கலாம். அல்லது ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் வைக்கலாம். எட்டு நாள்வரை அங்கே வைக்கப்படும் தீபம் எரிந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது போலவே சீதேவியில் தண்ணீர் விட்டு முளைக்க வைக்கப்பட வேண்டும். எட்டாம் நாள் எட்டு கும்பிட்ட பிறகு சீதேவியை அப்படியே ஓடும் நீரில் விடவேண்டும்.

விளக்கம்: (சீதேவி வாங்குவதன் ஒராக்கம் வீட்டில் செல்வதற்கும் வாழ்ந்தவர் ஆகையால் அவருடன் வீட்டு செல்வங்கள் பொய்விடக் கூடாது என்பதால்தான் வாங்கப்படுகிறது.)

சீதேவி யார் வாங்குவது

வீட்டில் வாழ வந்திருக்கும் மருமகள்தான் உரித்தானவள். மருமகள் இல்லாத பட்சத்தில் மகள் வாங்கலாம். அல்லது மனைவி வாங்கலாம்.

கோடி போடுதல்

கோடி இரண்டு வகையாகப் போடப்பட வேண்டும். முதலாவதாக பிறந்த இடத்துக் கோடி அதாவது இறந்தவர்களின் உடன்பிறப்புகள் போடவேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில் சகோதர முறையானவர்கள் போடவேண்டும். அடுத்தது புகுந்த இடத்துக் கோடி, இறந்தவர் திருமணம் செய்து கொண்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் போட வேண்டும். அதன்பின் உறவினர்கள் யாரும்

போடலாம். கோடிப் போட்டு முடிய பெண்கள் வரிசையாக வந்து வாய்க்காரிசி போடவேண்டும்.

நெய்ப்பந்தம்

இறந்தவர்க்கு பேரப்பிள்ளைகள் இருப்பின் நெய்ப்பந்தங்கள் பிடித்துக் கொண்டு பிணப் பெட்டியை இடமாக முழுமை சுற்றி வந்து வணங்க வேண்டும். பெட்டியின் நான்கு பக்கத்திலும் வாழைப் பட்டைகள் வைத்து அவற்றின் மேல் குடவில்லைகளை வைத்துத் தீபமேற்றி, எரிந்து முடியும்வரை தேவாரத் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடலாம்.

(நெய்ப்பந்தம் ரிஷப்தாணநு கூறந்தவரின் சௌநியில் உருவகுஞ்சு வழிவந்த சௌநியைக் காட்டுவே ஆகும். வாழை மட்டையில் குடம் ஏற்றுவது தீயின் அபாயத்தைத் தவிர்க்கவே)

தேவாரம் யாடுதல்

பிரேதங்களைத் தூக்க பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்னர் இவை அனைத்தும் முடிந்துவிட வேண்டும். கடைசியாக திருவாசகத்தில் உள்ள சிவபுராணப் பகுதியை ஒருவர் சொல்ல அனைவரும் தொடர்ந்து சொல்ல வேண்டும். இறுதியாக உலகெலாம் உணர்ந்தற் கரியவன் எனும் புராணப் பாடலை பாடிமுடிக்க வேண்டும்.

(சிவபுராணம் பாகுகிறார்கள் என்றால் ரிடிருதம் தூக்கத் தயாராகி விட்டது என்றால் அறிகுறியாக வேண்டும். ஒழுக்காக அதனாவரும் பழக்கந்தில் கொண்டு வருவேண்டும்.)

அடுத்துப் பெட்டியை மெல்ல மூடவேண்டும். மூடும் போது தலைப் பகுதி திறந்திருக்க வேண்டும். பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு மெதுவாக மெதுவாக பாடைமாற்றியை நோக்கி நடக்க வேண்டும். அவ்வாறு செல்லும் போது பிணப் பெட்டியின் தலைப்பாகம் முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும். (வீட்டைப் பார்த்தப்படி)

பாடை மாற்றுதல்

தோட்டப் புறங்களில் பாடை மாற்றி என்று ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் இருப்பது வழக்கம். அந்த இடம் ஒரு முச்சந்தியாக இருக்க வேண்டும். பாடைமாற்றி இல்லாத இடங்களில் மரண வீட்டுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு முச்சந்தியிலேயே பாடை மாற்ற வேண்டும். அதாவது தூக்கிச் செல்லும் ஒரு பினப் பெட்டி பாடைமாற்றிக்கு வந்ததும் பெட்டியை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி தலைப்பாகம் முன்னோக்கி இருக்கும் படியாக செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு (காட்டை பார்த்து) அதற்கு காரணம் யாதெனில், தாயின் கற்பத்தில் நேராக உயிர்க்கும் கருவானது, பத்து மாதம் வளர்ந்து பிரசவ காலத்தில் பிறப்பு நோக்கும் போது தலை முன்னோக்கி வருகிறது. அங்ஙனமே புற உலகில் வாழ்ந்த ஒருவன் கடலை என்னும் தாய் வீட்டை அடைய நேரும்போது தான் வந்த பயணத்தை நினைவு கூறும் நூண்ணறிவைக் கருத்திற்கொண்டு அங்ஙனம் தலை திருப்பி வைக்கின்றதென்பது கருத்து.

மந்தக் கொள்ளிக்குடம்

பெண்கள் மந்தக் கொள்ளிக் குடம் உடைக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. பாடைமாற்றியில் வைத்தே மந்தக் கொள்ளிக்குடம் உடைக்கும் பெண், தலையில் குடத்தை வைத்துக் கொண்டு இடது புறமாக மூன்று முறை சுற்றி வரவேண்டும். ஓவ்வொரு முறை சுற்றி வரும் போதும் ஓவ்வொரு துவாரமாக மூன்று துவாரங்கள் போடப்பட்டு குடம் உடைக்கப்படுகிறது. குடம் உடைத்தவர் தலையில் முக்காடுப் போட்டு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். (குடம் உடைப்பதன் காரணம் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது)

மந்தக் கொள்ளிக்குடம் யார் உடைப்பது?

பெற்ற பெண் பிள்ளைதான் உடைக்க வேண்டும். பெண் பிள்ளைகள் இல்லாத இடத்து கணவனுக்கு மனைவி உடைக்கலாம், அல்லது மருமகள் உடைக்கலாம். மகள் முறையானவர்களும் உடைக்கலாம். மந்தக் கொள்ளி உடைத்த பின் பிரேதப் பெட்டியை தலைப்பாகம் முன்னோக்கி இருக்கும்படி பின வண்டியை நோக்கி நடந்து வண்டியில் வைக்கவும், அல்லது சுகுகாட்டை நோக்கிச் செல்லவும்.

பினப் பெட்டியை, பினத்தை, பினக்குழியை ஆகிய

அனைத்தையும் இடமாகவே கற்றவேண்டும். இறைவனையும், கோயிலையும் சுற்றும் போது மட்டும் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும். புறங்கைகளால் மன்னைத் தள்ளுவதும் இதனாலே.

தால் வாங்கும் முறை

கணவன் இறந்து விட்டால் மனைவியின் கழுத்திலிருக்கும் தாலியை வாங்குகின்ற பழக்கம் இந்துக்களிடையே நெடு நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அவ்வாறு தாலி வாங்குதலில் முதல் இரண்டு முறைகள் உள்ளன.

1. உடன் தாலி வாங்குதல்
2. பதினாறாம் நாள் தாலி வாங்குதல்

உடன் தால் வாங்குதல்

கணவனைக் குளிப்பாட்டுவதற்கு முன் என்னைய் தொட்டு வைக்கும் போது மனைவியை இடது புறமாக அமரச் செய்து நெருங்கிய உறவுமுறையான பெண்கள் ஜவர் என்னையைத் தொட்டு வைக்க வேண்டும். மனைவியையும் குளிப்பாட்டி பூவும், பொட்டும் வைத்துத் தலைமாட்டின் இடது பக்கம் மீண்டும் அமர வைக்க வேண்டும். பின்னர் கணவனின் கழுத்தில் மலா மாலை ஒன்றை மனைவி போடவேண்டும். கணவன் கழுத்திலுள்ள மாலையை வேறு ஒரு பெண் எடுத்துக் கணவனின் கையால் தொட்டு மனைவியின் கழுத்தில் போட வேண்டும். இவ்வாறு ஒருமுறை அல்லது மூன்று முறை செய்யவும். கட்டுக் கழுத்தி ஒரு தட்டில் பூவுடன் நல்ல விளக்கு ஏற்றி வைக்குது அத்துடன் ஒரு கிண்ணத்தில் பாலும் வைத்துக் கொண்டு நிற்க வேண்டும். அச்சமயத்தில் மனைவியானவள் கணவனுக்கு இடது புறமாக நின்று தன்கழுத்திலுள்ள தாலியை கணவன் கையைத் தொட்டுச் கழற்றிப் பாற்கின்னத்தில் போடவேண்டும். மனைவியானவள் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தால் அருகில் நிற்கும் கட்டுக் கழுத்தி இதனை செய்யலாம். அத்தட்டை அக்கட்டுக் கழுத்தி நடு வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று வைக்கவும். மனைவி இறந்து விட்டால் கணவனே தாலியை மனைவியின் கழுத்திலிருந்து கழட்ட வேண்டும்.

(சிவர் தாலியைக் கணவன் கையால் அறநக் தேவைக்குமியன்று கூறிக் கந்திக் கொலால் ரிஸ் புறமாக நின்று அறநக்குவிடவும் செய்கின்றனர். தாலி பொடப்பட்டிருப்பது கயிறாக ஒருந்தால் பிரவாயின்தலை. ஆனால் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட தாலிக் கொடியை அறுப்பதன்பநு பிரச்சனையாகிவிடும். அதனால் கழற்றி பாற்கின்னத்தில் சோகுவடித்

நல்தூரு)

தாலியைப் பார்த்து வணங்குதல்

பின்ததை மயானத்திற்குக் தூக்கிச் சென்ற பின்னர் வந்திருக்கும் பெண்கள் அத்தாலியைப் பார்த்துத் தொட்டுக் கணக்கில் ஒற்றிக் கொள்வது வழக்கம். ஆனால் எந்தத் தாலியை வணங்க வேண்டும் என்பதை அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும். மனவிலை இறந்து கணவனால் கழற்றப்படும். தாலியையே வணங்க வேண்டும். கணவன் இறந்து கழற்றப்படும் தாலியை வணங்கக் கூடாது.

(கணவன் ஒருந்தால் அவன் பூரிவாரும், பொட்டிடாகும் போகும் பாக்கியம் பெற்றவளாவான். ஓந்துப் பாக்கியம் தண்கரும் கிடைக்க வேண்டும். என்று கிறைவதன இவண்டி அத்தாலியைப் பார்த்து வணங்குதல் நல்லதாக்கப்படும் பெரியார்களின் கருத்தாகும்.)

பத்னாறாம் நாள் தால் வாங்குதல்

இளம் பெண்களின் கணவன்மார்கள் இறந்துவிட்டால் பத்னாறாம் நாள் தான் தாலியை வாங்குவார்கள். அதே நேரம் சில ஜாதியைச் சார்ந்தவர்களும் அவ்வாறு செய்வார்கள்.

பத்னாறாம் நாள் படைப்பு வைத்து இறைவனை வணங்கிப் பெண்கள் ஒன்று கூட வேண்டும். அப்பொழுது கட்டுக்கழுத்திகளில் சிலர் கணவனை இழந்தவளை அலங்கரித்து, மாலை குட்டி அமரச் செய்யவும். பின்னர் ஒருத்தி தாம்பாளத்தில் லெச்கமி விளக்கும் ஒரு கிண்ணத்தில் பாலும் கொண்டு வரவேண்டும். அச்சமயத்தில் கணவனை இழந்த பெண் மேற்கு முகமாக நின்று தாலியைக் கழற்றிப் பார்கின்னத்தில் போடும்படி செய்யவும். இத்தாலி கழற்றும் செயலை வயதான விதவை பெண்களே செய்ய வேண்டும்.

பின்ததைக் கொண்டு செல்லும் போது

பின வண்டி முன்செல்ல, கொள்ளிக் குடம் உடைக்கும் உரிமைக்கு உரியவர் குடத்தைத் தோளில் வைத்து கையால் பிடித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். இன்னொருவர் நெற்பொரியை வழிநெடுக்கக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பினவண்டிக்கு முன்னால் போட்டுக் கொண்டே செல்ல வேண்டும். அத்தோடு, சில்லறைக் காசையும் சேர்த்து போடுவதுமுண்டு.

வினாக்கல்: பொரி சீற்றுயிர்களுக்கு உணவாகிறது, அறச்செயலாக கருதப்படுகிறது. பொரி இப்பு, சிசாசுகளுக்கு தடை செய்யும் பொருளாகவும் கருதப்படுகிறது.

மயானத்தின் நுழைவாய்ல்

மயானத்தின் நுழைவாயிலை அடைந்ததும் பின்பு பெட்டியை கால் பக்கம் நுழைவாயில் முன் செல்லக் கூடியதாய் வைக்க வேண்டும். அப்பொழுது மயானக் காவலாளி ஒரு கோட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு நிற்பார் அங்கு அவருக்குச் சில்லறைக் காக்களைப் போடவேண்டும்.

வினாக்கல்: 'காணிக்கரூர் காணிக்கு வந்துள்ளார். ஒடம் கொடு' என்று ஒடப்புதாகவும் காணியைக் காக்கும் காவலருக்குப் பணம் கொடுக்க ஒடங்கொடுத்துக்கொடுவதும் கதை. சுடையற் றதாழிலாளருக்குச் செய்யும் தர்மாக ஏன்றுப்படுவதாகும்.

தகணம் செய்வோர்

தகணம் என்றால் கொளுத்துதல் என்று பொருள்படும். கொளுத்துபவர்கள் கட்டைகளை ஒன்றரை அடி உயரத்திற்கு எரிக்க ஏதுவாக அடுக்கி இருப்பார்கள். பின்பு பெட்டியைத் தூக்கி வருபவர்கள் இடமாக முன்று முறைச் சுற்றி வந்து அக்கட்டைகளின் மேலே தெற்கே தலை நோக்கியிருக்க பெட்டியை வைக்க வேண்டும். பின்னர் பெட்டியை திறந்து வைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் பின்பு பெட்டியின் முகத்திற்கு முன்புறமாகத் துண்டுதனியை விரிக்க வேண்டும். கொண்டு சென்ற வாய்க்கரிசியை ஒருவர் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கலாம். அதன் அருகில் ஒரு வாளி நிறைய நீர் கொண்டு வந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

அப்பொழுது வாய்க்கரிசி போடுவாகள் பின்ததிற்குத் தலைப்பக்கமாக வரிசையாக வந்து வாய்க்கரிசியை அள்ளி, வாயில் இருந்து நெஞ்கவரை முழுமறைப் போட்டு விட்டு, இறுதி வணக்கம் செய்து விட்டுக் கையை நீரில் கழுவிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

வினாக்கல்: அங்காலத்தில் சுடை காப்போருக்குந் தனிச் சம்பளம் கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைக்க ஒரு வழியாகவும்,

ஸயாதவர்களை ஒழுகி சூரத்திலோவது சுகிற்ற மறுத்தினராகவும் ஆக்கரைவ நன்றாகியம் சூரத்து வாப்க்களிச் சோகும் யூக்கம் அறிமுகப்படுக்கப்பட்டது.

அனைவரும் வாய்க்கரிசி போட்டு கொண்டிருக்கும் போதே கொள்ளி வைப்பவரை தனியாக அழைத்துச் சென்று அவர் விருப்பப்படி முன்கையை வழிக்க அல்லது தலையை மொட்டை அடித்து வந்துவிட வேண்டும்.

விளக்கம்: முடி ஏறுப்பது பெற்றோர்களுக்குப் பின்னாக்கள் செய்யும் செயலாகும். பெற்றவர்களால் பெற்ற ஒவ்வொருக்கை அவர்களின் பிரிவால் நீக்கி அரு திரும்ப வளரும் வரை நூக்கம் அனுஷ்டக்கமான். வாழ்விள் நிகையாதமையை சுட்டுக்காட்டும் கருவாகரை மூற்காலத்தில் முழுயகுந்தனர்.)

இறுதியாகக் கொள்ளி வைப்பவரும் வாய்க்கரிசி போட்ட பின்னர் பிரேதத்தின் கால்கட்டு, கைக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு நகைகள் ஏதும் அணிந்திருந்தால், அவற்றை கழற்றி விடவேண்டும். நெருங்கிய உறவினர் அல்லது பொறுப்பாளர்களே நகைகளை கழற்ற வேண்டும். அதுவே நல்லது, பாதுகாப்புக்கருதியே. பின் சுடலைத் தொழிலாளிகள் பெட்டியை முடி அதன் மீது கட்டைகளை அடுக்கி எரியட்டுவதற்கு வசதியாகச் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் கொள்ளிக் குடத்தை இடப்படுத் தோளில் தூக்கி வைத்து இடக் கையாலேயே அக்குடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். வலக் கையால் கொள்ளிச் சட்டியிலுள்ள சந்தனக் குச்சியைப் பின்னோக்கி பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். சுடலைப் பணியாளர் ஒருவர் தன்கையிலுள்ள கத்தியின் முனையால் முட்டியில் ஒரு கொத்துப் போட்டு ஓட்டையிடுவார். அந்த ஓட்டையில் நீர்வடிய தலைமாட்டிலிருந்து ஒரு சுற்று வரவேண்டும். சுற்றி வந்தவுடன் இரண்டாவது கொத்துப் போட்டதும் இன்னொரு சுற்று வரவும், மூன்றாவது கொத்துப் போட்டு முன்றாவது சுற்று வந்தவுடன் அவருடைய வலக்கையில் உள்ள சந்தனக் குச்சியைத் தலைமாட்டில் சிடையில் திரும்பிப் பார்க்காமல் சொருகிவிட வேண்டும். அச் சமயத்தில் சுடலைத் தொழிலாளி கொள்ளிக் குடத்தைக் தூக்கி பொத்தென்று போட்டு உடைக்க வேண்டும். குடமெடுத்தவர் தலையில் முக்காடு போட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் சுற்று தூரம் சென்று நிற்க வேண்டும். இறுதியில் கிரியைகள் முடிந்தவுடன் குடத்தை உடைத்தவரும் நெருங்கிய உறவினர்களும் சுடலையின் வாயிலில் போய் கும்பிட்டப்படி நிற்க வேண்டும். இறுதியாத்திரையில் கலந்து மயானம் வந்தவர்கள் அப்பொழுது கும்பிட்டு விடைப்பெற

ஏதுவாக இருக்கும்.

வினாக்கல்: கொள்ளி தவற்றவுடன் திரும்பிப் பார்க்காமல் செல்வது ஓன்றில் ஓன்றிய மனதார் மனம் கங்காதிருக்கும் பொருட்டே.

பின்ததை மின்சாரம் (கேஸ்) முறையில் எதிர்தலிடும் நல்லை முறையானது பெரிய நகரங்களில் இடநெருக்கடியின் காரணமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு செய்ய விரும்புவர் மேற்கூறிய சடங்குகளை முடித்துக் கொண்டு பின்ப் பெட்டியை கேஸ்சில் எடுக்கக் கொடுத்து விடலாம். காலம் மாறும் நன்மையானது.

அடக்கம் செய்வோர்

மேலே குறிப்பிட்டபடி சுடலை வாயிலைக் கடந்து உள்ளே செல்லவும். பின்னால் பின்ப் பெட்டியை அறுவர் கூடி தூக்கிச் சென்று குழியை இடமாக முன்று முறை சுற்றிவர வேண்டும். பின்னால் பெட்டியைக் குழிக்கு இடமாகக் குவிக்கப்பட்டுள்ள மண்ணின் மேல் முன்று முறை ஆட்டி மெதுவாக வைக்க வேண்டும்.

வினாக்கல்: பெட்டியும் ரிஞமும் ஒசுரும் பொரு பருறு மிகுந்து விருவதால் காலவர் தூக்குவது கடினம். எனவே, ஒரு பேரூரா, எட்டு பேரூரா தூக்குவதிற் கண்றது. அதன்பின்பு பெட்டியைத் திறந்து முடியை நடுப்பகுத்தில் தவற்றவிட்ட சீலை கூறிய வினாக்கப்படி வாய்க்காரிசி போடுவேண்டும். கொள்ளி குடம் உடைப்பவர் கடைசியாகதான் வாய்க்காரிசி போடுவேண்டும். ரிஞமுர் ரிஞத்தின் உடலில் நககன் திருப்பின் சீலை குறிப்பிட்டப்படி பொறுப்பாளர்கள் கழற்ற வேண்டும். அதன்பின்பு கால்க்கட்டுடை அவிழ்ந்துவிடவும். முழு ருணியை கிழித்து கால் பண்டிருடன் சுடலை நொழிவானாக்கு கொடுத்துவிட வேண்டும். பெட்டியை கீழ்தியாக மூடவிட வேண்டும்.

வினாக்கல்: சுடலைத் தொழிலாளிக்கு அக்காலத்தில் கொடுப்பது ஒரண்டு முழ நீரமும் ஒரு முழ அகலமும் உள்ள ஒகாவனத் துணியையாகும். அந்தந் துணியைதான் ஒருந்தவர் பெயரால் இறுதி ஒந்தால்தான் தர்மம் செய்ய வேண்டும். என்னும் அறிகவ உகை மக்கணக்குச் சுட்டிக்காட்டுவ ரிஞத்தின் மீது கொடுக்கும் துணியில் முழுத் துணியை ஏடுத்து அந்தன வெறுமைன் கொடுக்காமல் கால் பணமும் முடிந்துக் கொடுத்தார். எல்லா செயலுக்கும் தர்மசீல அடிப்படையாಗும்.

குழியில் இரண்டு கயிறுகளை இரண்டுபெக்கங்களிலும் இருக்கும்படி செய்து ஒரு பக்கத்துக்கு இருவர் வீதம் என்மர் கயிற்றைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கப் பெட்டியை அதன் நடுவில் வைத்து ஆடாமல் மெதுவாக குழிக்குள் இறக்குதல் வேண்டும்.

பின்னர் குடமுடைக்கும் உரித்தாளி முதலில் புறங்கையால் மண்ணை மும்முறை தள்ளிவிட்டு, சற்றுத்தள்ளிச் சென்று நிற்க வேண்டும். பின்னர் உறவினர்கள் தங்களின் கடைசி மண்ணாகப் புறங்கையால் மும்முறை தள்ளிவிட்டு அகன்று நிற்க வேண்டும். தொழிலாளியும் அன்பாக்ஞம் மண்வெட்டியைக் கொண்டு குழியை முடத் தொடங்கலாம். குழியை மூடிய பின்னர் தலைமாட்டிலிருந்து முன்று முறைச் சுற்றி வந்து முன்னர் கூறியது போல் குடமுடைக்க வேண்டும்.

பின்த்தை எடுத்துச் சென்றதும் வீட்டில் செய்ய வேண்டியவை

பின்த்தைத் தூக்கிச் சென்றதும் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் வீட்டை சுத்தமாகக் கழுவிவிட வேண்டும். வீட்டுக்கு உட்புறம் வெளிவாசல் எங்கும் மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும், பினம் இருந்த இடத்தில் ஊதுபட்டி பற்றவைக்கலாம். சாம்பிரானிப் புகையும் போடலாம். வாசலில் உற்புறமாகச் சிறிய மேசையை வைத்து அதில் விளக்கொன்றை கொழுத்தி வைக்க வேண்டும். இன்னொரு கிண்ணத்தில் கொஞ்சம் திருந்றையும் வைக்கவும். வாசலின் வெளியே ஒரு வாளியில் நீரும் குவளையும் வைக்கவும். வாசலில் குறுக்காக உலக்கை ஓன்றையும் போடவும்.

இதைச் செய்தபின்னர் வீட்டிலுள்ள அனைவரும் நன்றாகக் குளித்து விட்டு உடைகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். துக்க வீட்டில் சமயல் செய்வது முடியாத காரியம். எனவே அன்றைய பொழுது உணவை உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்கள் தங்கள் இல்லங்களில் சமைத்துக் கொண்டு வந்து கொடுக்கலாம்.

சுடலையில்ருந்து தரும்புவோர்

ஆண்கள் சுடலையிலிருந்து திரும்பி வரும் வழியிலேயே குளிக்கும் வசதி இருந்தால் நன்றாகக் குளித்துக் கட்டியிருக்கும் ஆடைகளையும் கழுவிப் பிழிந்து கொண்டு வரலாம். வீட்டில் வந்து ஆடையை மாற்றிக் கொள்ளலாம். அந்த வசதி இல்லாதவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து பின்புறமாகக் குளியலறைக்குச் சென்று நன்றாகக் குளித்துவிட்டுத் தூய ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு முன்வாசல்

வழியாக வந்து கால்களைக் கழுவிக் கொண்டு உலக்கையைத் தாண்டி உள்ளே வந்து எரியும் விளாக்கை வணங்க வேண்டும். பின்னர் திருநீறு இட்டுக்கொண்டு உள்ளே சென்று இதர வேலைகளைச் செய்யலாம்.

பால் தெளித்தல் அல்லது காபாத்துதல்

தகனம் செய்தவர்கள் மூன்றாம் நாள் அல்லது ஐந்தாம் நாள் காலையில் சுடலைக்குச் செல்லவேண்டும். செல்லும் போது பின்பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களுடன் செல்லவும். சுடலையில் மூன்று நாட்களுக்கு முன் முடிய தீயானது சாம்பலாகவும், கரியாகவும் காட்சிதரும். அவற்றைக் கொள்ளிக் குடமுடைத்தவரைக் கொண்டு மூன்று முறை பால் தெளித்து நீருற்றி அனைத்தல் வேண்டும். அதன் பின்னர் முழுமையாக மற்றவர்கள் அனைக்கலாம். சில நிமிடங்களில் ஆவி அடங்கும். அடுத்து அதிலுள்ள எலும்புகளில் தலை எலும்பையும் உடலெலும்புகளையும் முதலில் குடமுடைத்தவரைக் கொண்டு எடுத்து ஒரு தலைவாழை இலையில் வைக்க வேண்டும். பிறகு காணப்படும் எல்லா எலும்புகளையும் இலையில் பொறுக்கி வைக்க வேண்டும். (ஒரு சிலர் கட்டு விரலாலும் பாம்பு விரலாலும் எடுத்து போடுகின்றனர். அங்ஙனம் செய்வது தவறில்லை.)

பின்னர் இலையிலுள்ள எலும்புகளை நீர் விட்டுக் கழுவி தலைமாட்டில் வைக்க வேண்டும். கொள்ளிக் குடமுடைத்தவரை புறங்கையை நீட்டச் செய்து அதில் அரைப்பு, எண்ணெய், இளநீர், பால், தேன், நெய், பஞ்சாமிரதம், தயிர் முதலியவற்றை ஊற்றி காடாத்திய பின்னர் ஒரு தலைவாழை இலையைய் போட்டு கொள்ளவும். அதில் எடுத்துச் சென்றுள்ள வெற்றிலை பாக்கையும் வாழைப்பழம், மற்றும் பழங்களையும், பலகாரங்களையும் வைக்க வேண்டும். இலையின் மத்தியில், வீட்டுக்கு வெளியில் வைத்து சமைத்து வந்த காடாத்துச் சோற்றையும் படைக்க வேண்டும். தேங்காய் உடைத்து வைத்து ஊதுபத்தி கொருத்திச் சூடு, சாம்பிராணி காட்ட வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களையும் கொள்ளிக் குடமுடைத்தவரே முதலில் செய்து வணங்க வேண்டும். மற்றவர்களும் விரும்பினால் பின் வணங்கலாம்.

படைப்பில் உள்ள சாப்பாட்டுப் பொருட்களை ஒன்று சேர்த்து காகத்திற்கு படைக்க வேண்டும். இலையில் உள்ள எலும்புகளை மன் குடத்தில் போட்டு வாயை வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் துணியால் கட்டவேண்டும். துணியின் மேல் இறந்தவரின் பெயர், இறந்த திகதி குறிப்பிட்டு சுடலைக் காவலாளியிடம் ஒப்படைக்க

வேண்டும். கருமாதி தினத்தில் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை பாதுகாப்பதற்கு சிலர் சொந்த காணியில் மரங்களில் கட்டி வைத்து பாதுகாப்பர்.

விளக்கம்: ஒம் முறையானாலும் கைவழுக்குச் செய்கின்ற திருமூழுக்காரும். தித்தையை நீஞ்தவர்களின் சாஸ்புருக்குச் செய்கின்றிருாம். ரீங்கள், மிகுநிச் சாஸ்பகல எவ்வாய் ஏதாந்து சென்று அருகிலுள்ள ஆற்றிலோ, கடவுசிலா போட்டுவிட வேண்டும். அவ்வாறு கடவையின் உள்ளூரை ஒரு குழியைத் தோண்டிப் புதுத்து விட்டு அதன் மீல் பால் ஏதாளிக்கலாம். வரதி நீருந்தால் எரித்த இடத்திலேயே பால் ஏதாளிக்கலாம்.

விளக்கம்: கால், கைகளில் படாயல் பின்சாஸ்பகல நீரில் கறைப்பது ஆத்மாவைக் குளிர்த்தவெங்கும் அரூச் செய்யாரும். பின்சாஸ் சாஸ்பகல அள்ளி என்றும் சொல்வார்.

அடக்கம் செய்வோர்

அடக்கம் செய்தவர்கள் மூன்றாம் நாள் அல்லது ஐந்தாம் நாள் காலையில் சுடலைக்கு செல்ல வேண்டும். செல்லும் போது பின் உள்ள பட்டியலில் சொல்லப்பட்டுள்ள படைப்புக்கு ஏற்ற சாமான்களையும் காடாத்துச் சோற்றையும் எடுத்து செல்ல வேண்டும். குளிமேட்டில் தலைமாட்டில் கல்லொன்றை நாட்டி வைக்க வேண்டும். அதற்கு முன் நடு குழியை போடவேண்டும்.

எட்டு கும்பிடுதல்

எட்டு கும்பிடுதல் என்பது உயிர் விட்ட நாளிலிருந்து வரும் ஏழாம் நாள் இரவாகும். அந்த இரவன்று உறவினர்களும் நண்பர்களும் தங்கள் வீடுகளில் ஏதாவது பலகாரங்கள் செய்து அவற்றைக் கொண்டு போய் இறந்தவர்கள் வீட்டில் கொடுக்க வேண்டும். கடமைக்குரியவர்கள் அவற்றையும் தங்கள் வீட்டில் செய்த பலகாரங்களையும், இறந்தவர் ஆசைப்பட்டு சாப்பிட்டு வந்த உணவுகளையும் சமைத்து படைப்புப் போட வேண்டும். இறந்தவரின் படம் ஒன்றையும் வைப்பது நல்லது. அல்லது இறந்தவர் அணிந்த உடைகளில் ஒன்றை வைப்பது சிலர் உயிர் உத்த ஆடையை கழுவி எடுத்துப் படைப்பில் வைப்பர். மூன்று தலைவாழை இலை போட்டு சமைத்த உணவுகளை ஒரு இலையிலும், பலகாரங்களை ஒரு இலையிலும் பழவர்க்கங்களையும் ஒரு இலையிலும் படைக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் தீபம் ஏற்றி வைத்து கொள்ளி வைத்தவரை கொண்டு தேங்காய் உடைத்து வைத்து சாம்பராணி, குடத்தீபம்

காட்டப்பட வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து விரும்பும் உறவினர்களும் சாம்பராணி போடலாம். எல்லோரும் சாம்பிராணி போட்டப்பின் படைப்பை வெள்ளை வேட்டியால் முடிவிட வேண்டும். அங்கு இருப்பவர்கள் அனைவரும் படைப்பு போட்ட இடத்தில் இருந்து சிறிது விலகி செல்ல வேண்டும். அறையில் படைப்பு வைக்கப்பட்டிருந்தால் சிறிது நேரம் அறைக்கதவுகளைச் சாத்திவைக்க வேண்டும். சிறிது நேரத்தின் பின் கொள்ளி வைத்தவரை கொண்டு கதவை திறந்து படைப்பின் மேல் நீரை மூன்று மூறை தெளித்து படைப்பை திறக்க வேண்டும். படைப்பிலுள்ள மூன்று இலைகளையும் தனது இரண்டு கைகளாலும் முன்நோக்கி இழுத்த பின் படைப்பை கலைக்கலாம். பின்னர் அனைவரும் அமர்ந்து படைத்துள்ள உணவுகளை உண்ட பின்னர் எட்டாம் நாள் துக்கத்தை முடித்துக் கொள்ளலாம். முன்பு எல்லாம் பதினாறாம் நாள் தான் என்னைய் தலைக்கு வைத்து குளித்து மாமிசம் சமைத்து சாப்பிட்டனர். ஆனால் இன்று தொழிலுக்கு செல்ல வேண்டியுள்ளதால் எட்டாம் நாள் படைப்பு போடும் போதே மாமிசம் படைக்கப்படுகிறது. அத்துடன் அவ்வாறே என்னையும் தேய்த்து குளித்துவிட்டு வேலைக்கும் செல்ல வேண்டியுள்ளது. காலத்தின் வேகம் அப்படியுள்ளது. ஆனால் பதினாறாம் நாள் மச்சம், மாமிசம் படைப்பதுதான் நல்லது. கொள்ளிக் குடமுடைத்த பின்னைகள் கருமாதி முடியும்வரை புலால் உண்ணாமல் இருப்பது நல்லது.

விளக்கம்: ஒரு குழந்தை ரிறங்க பதினாறாம் நாளின்தான் அதன் உச்சிக்குமிகு மூக்கிறது. எனவே குழந்தை ரிறங்க பதினாறாம் நாளின்று பதினாறு குழியிட்டனர். அவ்வாறே ஒருவர் இந்த பதினாறாம் நாளை அவர் மன்கை உச்சியானாக உடைந்து தனஞ்சோயன் என்றால் வாயு வினிப்பும் என்பது சமயங்களினாலும் குறுமார்க்கும். சிற்தர்க்கனும் கண்ட முடிவு. எனவேதான் பதினாறாம் நாள் கருமாதி செய்யப்படுகிறது.

விளக்கம்: எட்டு குழிகளை என்பது இந்தவரின் இறுதிச் சடங்கில் கந்துக் கொள்ளாதவர்கள் கலந்து கொள்ளவும் பதினாறாம் நாள் செய்ய வேண்டிய கருமாதி செய்யும் முறைகளைத் திட்டமிடவும் உதவும் நாளாகக் கொள்ள வேண்டும். கிந்த எட்டாம் நாள் வறை வீட்டில் உள்ளவர்கள் தினமும் கொள்ளி வைத்தவருடன் சொன்னு வீட்டில் வசதியான ஒடுத்திலிருந்து யறைந்தவரின் ஆத்மா சாந்தியசுடைய ஸ்ரார்த்தனை செய்வது நல்லது. அந்தாம் ஒத்துவி வைந்துள்ள ஒடுத்தில் ஒரு செம்பில் தண்ணீரூரா இளாந்தோரா வைந்து ஓரை, பகலா விளக்கு ஏறியும்படி வைக்க வேண்டும். இன்கீரும். தண்ணீரும் தினமும் புறிநுழைக்காக வைக்க வேண்டும். கீழ்முறை கருமாதி கிரியைகள் செய்யும் வறை செய்வது நல்லது.

கருமாதி

உயிர்விட்ட நாளிலிருந்து கணக்கிட்டால் வரும் பதினெண்தாம் நாள் இரவே கருமாதி செய்ய வேண்டும். அல்லது முப்பத்திஓராம் நாள் செய்யலாம். அல்லது முப்பதி ஒரு நாளுக்கு முந்தி செய்வதாயின் ஒத்தப்பட்ட நாளில் செய்யலாம்.

கல் நிறுத்திச் செய்வோர் ஒரு சொங்கலைக் கொண்டு வந்து அதனை ஒரு சிவப்பு அல்லது வெள்ளைத் துணியால் கட்டி ஒரு புதுச் சட்டியில் வைத்துப் பின்னர் கொள்ளி வைத்தவரை கொண்டு அந்த கல்லுக்கு புறங்கையால் எண்ணேய், அரைப்பு வைத்து பால், இளநீர், பன்னீர், பஞ்சாமிரதம் போன்றவற்றை பயன்படுத்தி நன்னீராட்டல் வேண்டும். சிலர் ஒன்பது வகையான பொருட்களை பயன்படுத்துவர். இதனை முறையறிந்தவர் செய்ய வேண்டும்.

அன்றிரவு மூன்று சாமங்கள் கண்விழித்து மூன்று படையலும் போட்டு மும்முறை பெண்கள் கூடி அழவேண்டும். மறுநாள் காலையில் பொழுது புலரும் முன் அக்கல்லையும் அச்சட்டியையும் தூக்கிக்கொண்டு அருகிலுள்ள ஆற்றங்கரைக்குச் செல்லவேண்டும். அதன் பின் வீட்டைக்கழுவிச் சுத்தம் செய்து குருக்களைக்கொண்டு புண்ணியதானம் செய்ய வேண்டும். (வீட்டை தூய்மைப்படுத்துதல்) ஆற்றங்கரைக்குச் கொண்டுச் சென்ற கல்லை நிறுத்தி சைவக் குருக்கள் அல்லது குருக்களோ வருகைத் தந்து ஜந்து அல்லது ஏழு குழ்மம் வைத்து அதற்கெல்லாம் பால், பழம் தடசனை வைக்கவேண்டும். குச்சியாலோ தர்ப்பைப் புல்லாலோ பாடையும் உருவும் செய்து அதை ஏரித்து ஒமக் குண்டலத்தில் போட்டு அதற்கு வேண்டிய அர்ச்சனை செய்வர். பின்னர் கொள்ளி வைத்தவரை நீரில் மூழ்கச்செய்து அவருக்கும் சில மந்திரங்களை சொல்லி வணங்கச் செய்வார்கள். அதற்குப்பின் சட்டியோடு நிறுத்திய கல்லை உடையவர் தூக்கிக்கொண்டு போய் ஒடும் நீரில் பின்புறமாகக் திரும்பி நிற்று போட்டுவிட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் வரவேண்டும். இதுதான் கல்லூள்ளி செய்யும் சடங்குகளாகும். கடன்களை முடித்து விட்டு வீட்டுக்கு வருபவரை ஆலாத்தி எடுக்கும் ஒரு வழக்கமும் உண்டு.

வீட்டில் குருக்கள் ஒருவர் வீட்டுக் கிரியைகளைச் செய்வார். ஆற்றங்கரையில் கிரியை செய்தவராகயிருந்தால் அவரும் நீரில் குளித்துவிட்டே வீட்டுக்கு வந்து தான் கிரியை செய்ய வேண்டும். வீட்டில் இறந்தவரின் படத்தை வைத்து வீட்டில் சமைத்த மரக்கறிச் சாப்பாட்டை படைத்துத் தேங்காய் உடைத்து, சாம்பிராணி போட்டு வணங்க வேண்டும். வணங்கிய பின் கிரியை செய்த குருக்களுக்கு தட்சனை கொடுப்பதுடன் பாய், குடை, செருப்பு, வேட்டி சால்வை,

விளக்கு போன்ற அவருக்கு பயன்படும் பொருட்களையும் தரும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் கொள்ளி வைத்தவருக்கு கரும் தொலையுமென்பது ஜதீகம்.

மோட்ச விளக்குப் போடுவது

மோட்ச விளக்குப் போடும் வழக்கம் தொன்மையான தொன்று என்றாலும் ஒரு சிலரே செய்து வந்தனர். புதிய விளக்கு ஒன்றை வாங்கி அதில் எண்ணையே விட்டு தீரியைப் போட்டு சிவன் கோவிலிக்கு எடுத்துச் சென்று குருக்களிடம் தீபத்தைக் கொடுத்து இறந்தவரின் பெயரால் அர்ச்சனை செய்யலாம். சிவனுக்கு செய்வதே உகந்தது. இதுவே இந்து நடைமுறையாகும். முற்காலத்தில் மோட்ச தீபம் ஏற்றும் முறை பலவிதமாக இருந்துள்ளதாக அறிய முடிகிறது.

எண்ணைய் முழுக்கும்
சம்பந்திமார் விருந்தும்.

கருமாதித் துக்கம் கடைப்பிடித்து வந்தவர்களுக்கு துக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான நாளாகவே இதனை முன்னோர்கள். தேர்ந்தெடுத்தனர். அந்த நிகழ்ச்சிகளைச் செய்யும் பொறுப்பை மாமா, மச்சான்களின் கடமையாகக் கொண்டனர். தாயையோ, தந்தையையோ இழந்து கருமாதி நாள்வரை துக்கம் கடைப்பிடித்து வந்தவர்களை வழக்கமான வாழ்க்கைக்குக் கொண்டு செல்லும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே கருமாதி முடிந்த மறுநாள் நிகழ்ச்சி அமைகிறது.

கருமாதிக்கு அடுத்த நாளில் மாமன், மச்சானாக உறவு முறை உள்ளவர்கள் ஒன்றுகூடி உறவினர்களின் எண்ணிக்கையை அறிவித்து தேவையான அளவு மரக்கறியுடன் புலாலையும் வாங்கி சுவையாக தங்களின் மனைவி மக்களைக் கொண்டோ. சமையல் காரர்களைக் கொண்டோ அவற்றைச் சுவைப் படச் சமைக்க வேண்டும்.

அடுத்துத் துக்கத்திற்குரியவர்களுக்கு நல்லெண்ணைய் வாங்கிக் கொடுத்து எண்ணைய் தேய்த்துக் குளிக்கவைக்க வேண்டும். வேட்டியும் சால்வையும் வாங்கிவந்து, குளித்து வந்தவர்களை அணிந்துகொள்ளும்படி அன்புடன் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். மச்சான்கள் பலராக இருந்தால் ஆளுக்கொரு வேட்டியும் சால்வையும் வழங்குவது சிறப்பாகும். இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு அடுத்த தலைவரைச் சுட்டிக்காட்டவே தலைப்பாகை கட்டும் பழக்கம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பின் சமைத்த உணவை துக்கத்திற்கு உரியவர்களுக்கும் வந்துள்ள உறவினர்களுக்கும்

நன்பர்களுக்கும் பரிமாறுதல் வேண்டும்.

விளக்கம்: ரீறவி வெவ்வளவுகான். இந்தவர் முன்னால் போய்விட்டார். நாறும் ஒருங்கான் அவர் வழியைதான் போகப் போகிறோம்., ஆகணால் ஒனியும் கவகைப் படாறு, கவகையை எண்ணொய்த் தீந்தித்து முறை, புதிய ஆடையை அணிந்துகிறான், நயக்குன்ன வழக்கமான நல்லஜைவைச் சாப்பிடு. இன்று மூதல் வழக்கம்போல் உள்ள கடமைகளைச் செய் என்று ஆரோசத்தை கூறி ஆக்கப் பணிக்கு அதற்குச் செல்லும். செயலை தீவாரும்.

மங்கள நிகழ்ச்சிகள்

மரணம் நடந்த வீட்டுகளில் மங்கள நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் ஓராண்டுக் காலம் கழிந்த பின்னாலே செய்ய வேண்டும் என்பர். ஆனால் சிறு குழந்தைகள், வயது முதலாக இறந்துவிட்டால் ஆறு மாதங்கள் கழித்துக் கூட மங்கள நிகழ்ச்சிகள் செய்யலாம்.

சனிப்பினம் தனிப் போகாது

சனிப் பினம் தனிப் போகாது என்ற ஒரு கருத்துண்டு. சனிக்கிழமை இறந்தவர்களைப் பார்த்துச் “சனிப்பினம் தனிப் போகாதே” என்றஞ்சினர். பின்னர் துணைப் பினமாக இன்னொரு உயிரைக் காவு கொடுக்க எண்ணி என்றில் கிடைக்கக் கூடிய கோழிக் குஞ்ச ஒன்றைப் பினப் பெட்டியோடு கட்டித் தொங்கவிட்டனர். கடலையில் அதை பினத்தோடு போட்டு புதைத்தனர். இப்பொழு சற்று மாற்றி கடலையில் கோழி குஞ்சின் கால் விரலில் ஒன்றை வெட்டி இரத்தத்தை பினத்தின் நெற்றியில் தடவிவிட்டு அதனைச் கடலைத் தொழிலாளிக்கு கொடுத்து விடும் பழக்கமும் உண்டு. இந்த பழக்கத்தை தவிர்ப்பது நல்லது என்றே சான்றோர்கள் கூறுகிறார்கள். பயப்படும் அன்பர்கள் பினப் பெட்டி எடுத்துச் செலவதற்கு முன்னர் எலுமிக்சம் பழத்தை வெட்டி நான்கு திசைகளிலிரும் ஏறிந்து விட்டாலே போதும். ஆயினும் அவிட்டம், ஆதிரை, கேட்டை, மகம் போன்ற நட்சத்திரங்களில் உயிர் துறந்தால் குடும்பத்திற்கு தோழும் உண்டாகும் என்றெண்ணும் மனபயம் கொண்டவர்கள் அதற்குரிய சாந்திகளைச் செய்யலாம்.

விபத்தில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்தல்

விபத்தில் அல்லது யுத்தத்தில் இறந்தவர்களின் உடலை அடக்கம் செய்யும் போது கவனிக்க வேண்டியவை

தலை, உடல் பழுதடையாமலும் கை, கால்கள், பழுதடையாமலும் இருந்தால் முறைபடி கிரியைகள் செய்து அடக்கமோ, தகனமோ செய்யலாம். உடல் பழுதடைநிருந்தால் தலை, கை, கால்கள், முதலியவற்றில் ஏதாவதொன்று பாதிப்புற்றிருந்தால் குளிப்பாட்ட முடியாது. ஆகவே பெட்டியில் அழகாக வைத்து வாசனை தீரவியங்களை தெளித்து அழகாக எடுத்துச் சென்று அடக்கமோ, தகனமோ செய்து விடுவது நல்லது. இதர கிரியைகளை ஏற்கனவே கூறியபடி செய்யலாம்.

குழந்தைகள் அடக்கம் செய்யும் முறை

பண்ணிரண்டு வயது அடையாத அனைவரையும் குழந்தைகள் என்ற பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது. அவ்வாறான இளம் வயதுடையவர்கள் இறந்து விட்டால் குளிப்பாட்டி எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்யவும். தகனம் செய்யக் கூடாது. வாய்க் கரிசி போடவோ, கொள்ளிக் குடமுடைக்கவோ தேவையில்லை. மலர்கள் தூவி அடக்கம் செய்யலாம்.

கற்பபத்திலே இறந்து பிறக்கிற குழந்தைகளுக்கு அல்லது பிறந்தவுடன் இறக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு எவ்வித கிரிகையும் செய்ய வேண்டியதில்லை. உடனடியாக எடுத்து சென்று அடக்கம் செய்வது நல்லது.

பணம் எடுத்துச் செல்லும் தனம் வாங்க வேண்டிய பொருட்கள்

திருநீறு	10 ரூபா
சந்தனம்	02 வில்லை
குடம்	01 பெட்டி
சாம்பிராணி	50 கிராம்
குங்குமம்	10 ரூபா
மஞ்சள்	50 கிராம்
ஊதுபுத்தி	2 பைக்கட்
நெற்பொரி	
சட்டி	1 (நெறுப்பு கொண்டுச் செல்ல)
கொள்ளிக் குடம்	2 (பாடைமாத்தியிலும், கடலையிலும் உடைக்க)
சந்தன கட்டை	1
சீயக்காய் தூள்	50 கிராம்
நல்லெண்ணெய்	1.4 போத்தல்
வெங்கிலை	
பாக்கு	
வெள்ளை கோடித்துண்டு	3 யார்

தேசிக்காய்	2
தேங்காய்	3
வாழைப் பழம்	1 சீப்பு
வெள்ளைப் பச்சரிசி	1 கிலோ (வாய்க்கரிசி போட்)
நெய்	1/4 போத்தல் (நெய் பந்தம் பிடிக்க)
நவதாணியம்	100 கிராம் 250
நெருப்புப் பெட்டி	2
இளனி	2
பால் போத்தல்	1
சாணம்	சீதேவி வாங்க
நூல் பந்து	2
மலர் மாலை	10 யார்
பூச்சரம்	1கிண்ணம் (தாலி வாங்க வேண்டியிருப்பதால்)
பால்	

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருட்களை அவரவர்களின் வசதிக்கும் தேவைக்கேற்பக் கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

இவற்றில் கூடலைக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டிய பொருட்களைப் பார்த்து அதற்கேற்றபடி பிரித்துத் தனியாக எடுத்துப் பைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றை மறந்து விடாமல் கூடலைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

மூன்றாம் நாள் அல்லது ஐந்தாம் நாள் பால் தெளித்தல் காடாற்றல்.

உடலை தகனம் செய்திருந்தால் அஸ்தி எனும் திருச் சாம்பல் எடுக்கச் செலவோர் கொண்டு செல்ல வேண்டிய பொருட்கள் குடம், சாம்பராணி, திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம், ஊதுபத்தி, பழம், வெற்றிலை, பாக்கு முதலிய பொருட்களுடன் மண்குடம், மஞ்சள்துணி, தேங்காய், பலகார வகை, உதிரிபு, இளநீர், தலைவாழை இலை, நெய், தேன், தயிர், காடாத்து சோறு சமைத்து கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

குறிப்பு:- அடக்கம் செய்து உடன்பால் ரதனிப்போகும் மேற்கண்ட பொருட்களையே உடன் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

சிவபுராணம்

1. நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
5. ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகள்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உன்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
10. சிரம்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சிரோன் கழல் வெல்க
சன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
15. சீரார் பெருந்துறை நம்தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இனபம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணம் தன்னை
20. முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனயான்
கண்ணு தலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெதய்தி
எண்ணு தற்கு எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
வின்னிலைறந்து மன்னிலைறந்து மிக்காய் வினங்கொளியாய்
எண்னிலைறந்து எல்லையிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
25. பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக்மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய் கணங்களாய்
வல்லகரராகி முனிவராய் தேவராய்
30. செல்லா நின்ற இத்தாவர் சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

35. ஜியா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடேரீ எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இனபப் பெருமானே
40. அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின் நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே.
45. மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேழூறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
50. மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை மறைந்திட மூடிய மாய இருளை அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுவழுக்கு மூடி மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை.
55. மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்ளஞ்சுகும் நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீளகழல்கள் காட்டி
60. நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்ததயாவான தத்துவனே மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடேரே தேசனே தேனாழுதே சிவபுரேனே பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
65. நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெட பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே அரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே

ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே

70. இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
75. கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
80. தோற்றச் சுடர்ளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத்தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடமின் உட்கிடப்ப.
85. ஆற்றேன் எம் ஜயா அரானே ஒ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டு இங்குவந்து விணைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டளிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே.
90. தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்திலுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
95. பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்சன்னைம் திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற்றாமம் பூமாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற்றீபம் வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகஞம்
நாமக ஜோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தனை யாறன்அம் மாணப்பாடி
ஆட்றபொற் சன்னைம் இடித்துநாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிரார்ற்குப்
பொற்றிருச் சன்னைம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரண்கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குளியின் ரெழாமுமினொங் கோளெங்கூத்தன
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சன்னைம் இடித்துநாமே.

2

கந்தர நீறனிந் தும்மெழுகித்
துயாபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற் (கு)
கேய்ந்தபொற் சன்னைம் இடித்துநாமே.

3

காசனி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சன்னைம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பாரமய னும ரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்

நறுமுறு தேவர்க் ணாங்களெல்லாம்
நுழிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பதற்கு
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உ_லக்கை பலவோச்க வார்பெரியர்
உ_லகமெ லாம்முரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துதின்றார்
காண உ_லகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
மலைக்கு மருமகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

6

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பதூர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பதூர்ப்ப
நாழும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினை் எங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை யன்னகோவுக்
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாட்டாங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கக்
சோற்றெழுப்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உ_லக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையகுட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உ_லக்கை வலக்கைபற்றி
ஜயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே

ஆடப்பொற் சண்னம் இடித்துநாமே.

9

முத்தனி கொங்கைகள் ஆடஅட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஅடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஅடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஅடப்
பித்தெம் பிராணொடும் ஆடஅடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஅட
அத்தன் கருணையொ டாடஅட
ஆடப்பொற் சண்னம் இடித்துநாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ எந்துடிப்ப
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக் (கு)
ஆடப்பொற் சண்னம் இடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஜயனை ஜயப்பி ராஜைநந்மை
அகப்படுத் தாட்கொன் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர் வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சண்னம் இடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்
எம்பெரு மான்தும் வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஜயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சண்னம் இடித்துநாமே.

13

சங்கம் அரற்றுச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்

சேயிமை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராவிரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்க
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானற் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ(டு)
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவவர்க் ஞாவினுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சீவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சீவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பின்னொபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
முனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யவன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடி
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி
கயந்தனைக் கொன்றுரிப் போர்த்தல்பாடி
காலனைக்காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன் முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 18

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடு
 மத்தமும் பாடு மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம்பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடு
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமா யிருளா யினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்கின்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டைப் பட வளக்கம்

பொய்விட்டகன்றேன் று தூதுசங்கே
புண்ணியனானேன் று தூதுசங்கே
மெய் தொட்டு நின்றேனுன் று தூதுசங்கே
மேல் வெளி கண்டேனேன் று தூதுசங்கே!

பொய்ப் பொருள் களை நீத்து மெய்ப் பொருளைக் கண்டதனாலுண்டாகிய ஆனந்த மேலிட்டை அருளொளி வள்ளலராகிய இராமலிங்க சுவாமிகள் உலகினர்க்கு அறிவிக்கக் கருதினார்; அதற்கு ஏற்ற கருவியாக சங்கையே அவர் கைக்கொண்டார். பொய் விட்டகன்று தாம் புண்ணியனான் வெற்றியைத் தெரிவிக்குமாறு “ஊது ஊது” என்று அவர் அருளியதால் அது ஆதம் வெற்றிக்கும் அறிகுறியாயிற்று.

சங்கு ஒலியைத் தமிழ் மக்கள் மந்திரங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாயுள்ள பிரணவத்தின் ஒலிக்கு ஒப்பிடுவார்கள். “ஓம்” என்ற பிரணவ ஒலியே சங்கின் ஒலியாகும். “ஓம்” என்ற இச்சொல்லுக்கு “ஓம்புதல்” அல்லது காப்பாற்றுதல் என்று அறிஞர் பொருள் கூறுவார். அதனாலேயே காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலின் கையில் சங்கு இருக்கின்றது. இதனால் சங்கு தெய்வத்தன்மை பெற்றதென்று சொல்லலாம்.

சங்கின் ஒலி இயற்கை ஒலியாகும். அதனால் தான் தமிழரின் சமய வழிபாடுகளிலும், கோவில் வழிபாடுகளிலும் சங்கு பெரும்பாலும் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. அன்றியும், தமிழரின் மரணங்க் கிரியைகளிலும் சங்கு ஊதும் முறை கையாளப்பட்டு வருகின்றது. ஆண்டிகளும், சாதுக்களும் சங்கு ஊதியே முன்பெல்லாம் பிழைத்து வந்துள்ளனர். “கும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி” என்பதும், “சங்கு ஊதிக்குக் காற்பணம்” என்பதும் தமிழ் நாட்டு பழமொழிகள்.

கோயில் வழிபாடுகளில் தீபாராதனை காலங்களிலும், கடவுள் புறப்படும் நேரங்களிலும் சங்கு ஊதப்படுவதுண்டு. கடவுளுக்கு படைக்கும் படைப்பில் குருக்கள்மார் சோறு என்பதில்லாமல் வெறும் தட்டையே காட்டுகிறார்கள் என்ற முறைகேட்டை இடித்துரைக்க வந்த ஒரு தமிழ் புலவர் “கூறு சங்கு போல் முரச கொட்டோசை யல்லாமல் சோறு கண்ட முளி யார் சொல்” என்று பாடியதிலிருந்து இது

விளங்கும். சங்கின் இத்தகைய தெய்வப் பெருமைக் கருதியே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வலம்புரி சங்கின் வழவத்தையொத்த ஒரு சிவபெருமான் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. அது கட்டப்பட்ட ஊர் தலைச்சங்காடு என்று வழங்கப்படுகிறது.

கோவில்களில் பூசை நேரங்களில் சங்கதும் வழக்கம் இப்போதும் இருந்து வருகின்றது. சங்கொலியை மலையக மக்கள் மறக்கவில்லை. தோட்ட புறங்களில் வேலைக்காரர்கள் வேலைக்கு வருவதற்கும், வேலையைவிட்டுச் செல்வதற்குமான நேரங்களை குறிக்க இயந்திரத்தனாலான குழல்கள் ஊதப்படும் போது மக்கள் அவற்றை சங்கு ஊதுகிறதென்றே கூறுவர். 6 மணிச் சங்கு 4 மணிச் சங்கு என்பது தொழிலாளர்கள் பேசும் முறை.

பண்டைக் காலத்திலிருந்தே மிகவும் பயன்பட்டு வருவதால் சங்குக்குத் தமிழ் அகராதிகளிற் பல பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், வண்டு, வெள்ளை என்பன சங்கைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயர்கள். இடம்புரி, வலம்புரி, பாஞ்ச சன்னியம் என்பன சிறப்புப் பெயர்கள். வலம்புரி சங்குகள் கிடைப்பது அரிதாகும். வலம்புரி சங்கு கோயில்களிலுள்ள கடவுளர்களுக்கு முழுக்குச் செய்விப்பதற்கே சிறப்பாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. சங்கில் நீரை அள்ளி முழுக்காட்டுதல் சைவ முறைப்படி மிகவுஞ் சிறந்ததாகும். இன்றும் சீல கோயில்களில் இம்முறை கையாளப்பட்டு வருகின்றது.

சங்குக்கு பல நோய்களை நீக்கும் ஆற்றலிருக்கின்றது. சங்கில் நீரை ஊற்றி வைத்து 24 மணி நேரங் கழித்து அந்நீரைக் கொண்டு கண்களைக் கழுவினால் கண்ணில் சதை வளர்த்தல் குறையும். அந்நீரை அடிக்கடி உட்கொண்டு வந்தால் நெஞ்சுத் துடிப்பு மாறும். இதனாலேயே கோயில்களில் இன்றும் சங்கில் நீர் ஊற்றி வைத்திருந்து வழிபடுவோர்க்கு கொடுக்கும் வழக்கம் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இதனாலேயே தமிழர்கள் சிறு குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கும் மருந்து, பால் முதலியவற்றைச் சங்கில் ஊற்றி புக்டி வருகின்றனர்.

சங்கின் பெருமையறிந்து இந்நாலின் அட்டைப் படமாக சங்கு விளங்குகிறது. “கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே, சங்கு கூட்டாலும் வென்மை தரும்”

த்ருவேகம்ப் ஸ்ருத்தம்

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
 அப்ப நெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
 பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
 பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
 முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
 மூட னாயடி யேனு மறிந்திலேன்
 இன்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
 என்செய் வேன்கச்சி யேகம்ப நாதனே.

திருக்காஞ்சியி லெழுந்தருளியுள்ள ஏகாம்பர நாதனே ! (சிறியேன் இதுகாரும் எடுத்த பிறவிகளில் வாய்ந்த) தாய்மார் எத்தனை எத்தனைத் தாய்மாரோ; தந்தைமார் எத்தனை எத்தனைத் தந்தைமாரோ; பின்னும் மனைவிமார் எத்தனை எத்தனை மனைவிமாரோ; புத்திரர் எத்தனை எத்தனைப் புத்திரரோ; முன்னெடுத்த பிறவிகள் எத்தனை எத்தனைப் பிறவிகளோ; அறிவில்லா நாய் போன்ற அடியேன் ஒன்றும் அறிந்தேனில்லை. இனி எடுக்கப்போகும் பிறவிகள் எத்தனை எத்தனைப் பிறவிகளோ? என்ன செய்வேன்?

தூயாருக்குத் தகனக்ர்ஷய செய்கையிற் பாழயது.

ஜயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
 பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
 கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
 எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

பத்து மாதங்களாய்ச் சுமந்து, உடல் முழுவதும் வருந்தி
 யீன்று, ஆண்குழந்தை யென்ற உடனே விருப்பத்தோடு எடுத்து,
 அழகிய இரண்டு கைத்தலங்களில் ஏந்திப் பொற் கலசம் போன்ற
 தனங்களால் பாலைக் கொடுத்தவளாகிய அன்னையே இனி எந்தப்
 பிறப்பிற் காணப்போகிறேன் ?

- பட்டினத்தார் -

மாத்தளை கார்த்திகேசு

மாத்தளையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கார்த்திகேசு மலையக நாடகக் கலையுலகின் முன்னோடிகளில் ஒருவர். மாத்தளை விஜே கல்லூரியிலும் கிறிஸ்துவ தேவாலயக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றவா. மாத்தளையை தன் பெயருடன் இணைத்து மலையகத்துக்குச் சிறப்பு சேர்க்கின்றவர்.

இருபத்தெந்தக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி, மேடையேற்றி, குணசித்திரப் பாகமேற்று நடித்து தேசிய அளவிலான விருதுகளையும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுள்ள நாடகக் கலைஞர், சினிமா, தொலைக்காட்சி நாடகம் என்று பணியாற்றும் இவர், தேசிய திரைப்படத்துடன் கூட்டுத்தாபனம் நடக்கிய திரைக்கதை வசனம் எழுதும் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசினைப் பெற்றார். “காலங்கள்” என்னும் தொலைக்காட்சி நாடகம் முதல் மலையக ம.வி. நாடகம் என்னும் பெருமையை பெற்றது. “அவன் ஒரு ஜீவ நதி” என்று ஒரு சினிமாப் படம் தயாரித்தவர் இவர்.

திரைக்கதை, வசனம், தயாரிப்பு என்ற பொறுப்புக்களுடன் தோல்விகளே வெற்றிக்கான தாண்கள் என்று சொல்ல வைத்தது இத்திரைப்படம். ஒரு படத்தின் தோல்வி தயாரிப்பாளரை எங்கே கொண்டு போய்விடும். இந்தப் பண நஷ்டம் மனக் கஷ்டம் அத்தளையையும் சமாளித்துக் கொண்டு எழுத்து, இலக்கியம், கலை என்று ஓடித்திரியும் மனப்பக்குவம் கொண்டவர் பிந்தி வரும் இளம் கலைஞர்களுக்கு ஒரு உந்து சக்தியாகத் திகழ்கின்றார்.

கலை இலக்கியத் துறையில் அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றி வருவதற்காக ஜூன் 95 மல்லிகை, அட்டைப் படம் போட்டுக் கொள்ளவும் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரபல எழுத்தாளர்
தெளிவத்தை ஜோசப்
(தலைவா, மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்)
நன்றி, உழைக்க பிறந்தவாகள்